

Copyright © 2011 Helena Pejšová. All rights reserved

Translation Květa Vacíková

Cover Art Helena Pejšová

Edition MUDr. Karel Pejša – nakladatelství Carolus

Tyto materiály mohou být volně tištěny a šířeny v elektronické nebo papírové podobě za podmínky, že každé takové další šíření je prováděno v nezkrácené, nezměněné verzi a zdarma. Další materiály ke stažení na www.rozhovorysezivotem.cz nebo www.krystal-sedlcany.com

ISBN 978-80-903718-9-7

ŘEKNI ANO BOHU

A

SVÉMU ŽIVOTU

Nakladatelství

ŘEKNI ANO BOHU A SVÉMU ŽIVOTU

Gisela Weidner

ŘEKNI ANO BOHU

A

SVÉMU ŽIVOTU

Gisela Weidner

MUDr. Karel Pejša
Sedlčany 2011

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ

přijato 10. 5. 2011

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

Naši milí sourozenci!

Spojit se opět s Bohem je úkol bytostí, které Boha opustily, odpadly od Něho.

Všechny bytosti – a je jedno, zda se od Boha vzdálily či nikoliv – vědomě či nevědomě v sobě nosí touhu být dokonalými. To láska Boží jako magnet přitahuje každého do života v dokonalosti. Touha dosáhnout tohoto ideálu nikdy nevyhasne.

Nástrojem k dosažení tohoto cíle je na Zemi lidské svědomí. U níže vyvinutých bytostí – rostlin, zvířat - je to pak instinkt, odrůda rozumu a pocitů.

Lidé na Zemi mohou navíc využít k dosažení tohoto cíle ještě berličku: víru. Člověk ji přijímá, nebo odmítá, však má svobodnou vůli. Aby mohly tyto nauky ve vás správně působit, je však třeba, abyste správně užívali svého myšlení a chránili jeho práci.

Nenechte si, moji milí, zkreslit či zatemnit pravou víru. Snaží se vám to totiž pokazit negativně laděné bytosti sloužící temnu. Usilují o to, abyste se neřídili svědomím, snaží se ho ve vás utlumit, ubít nevhodnými sugescemi a lákadly. Ty vás zaslepí a odvedou od hlavního životního cíle – dostat se blíže k Bohu, svému Stvořiteli plného lásky.

Mějte stále na zřeteli, že každá událost má duchovní příčinu! Tak působí zákon příčiny a důsledku. Mnozí lidé ani netuší, že v oblasti, kterou jejich smysly neregistrují, se zákonitě odehrávají děje, jež se jich dotýkají. Tady se totiž dochovaly zákonité příčiny, jejichž důsledek pocítíte, moji milí, na vlastní kůži.

Je důležité, abyste věděli, že vás dostihnou následky vašich myšlenek, pocitů a skutků. Formou karmy a zákona reinkarnace. Veškeré Boží zákonitosti totiž slouží ke sjednocení všech v blízkosti Stvořitele.

Jak to Stvořitel vysvětluje odpadlým bytostem? Takto: Láska vás spojí! Láska je neustále působící energie, která vede vaše jednání správným směrem. Díky lásce vám předávají sdělení a zprávy Boží poslové pověření Stvořitelem. Z nich se pozemský člověk dozvídá, proč na Zemi žije, a dostává důkaz, že Stvořitel prostřednictvím Krista a Božích poslů dává jasné pokyny, jak se chovat, aby se člověk dokázal vrátit do věčného života.

Představy o duchovních pravdách se v současné době na Zemi mění. To Boží poslové zametají lidem cestu zpět do duchovního domova. Pak už záleží jen na vás, zda upřete svoji vůli k dosažení právě tohoto cíle.

My, Boží poslové, ti radíme, voláme na tebe: „Řekni ANO Bohu a svému životu!”

Přitakáš-li, začneš žít jinak, jinak se budeš chovat a odměnou za tvé snažení bude opětné spojení s Tvým Stvořitelem.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

PŘEDMLUVA VYDAVATELKY

Po vydání 45 knih s mediálně předávanými pravdami o člověkem nezkreslované božské a nadzemské existenci bych vás chtěla seznámit s vlastní životní cestou - dovedla mne k poznání jevů nadřazených pozemskému životu. Poznala jsem, že mne vede a pomáhá osobní duchovní průvodce a že nám jsou nablízku Boží poslové.

Každé stvoření, každý člověk je samostatná individualita s úkoly, které má v tomto pozemském životě splnit. Nikdo v něm není osamocen. Již od prvního výdechu na Zemi je provázen Tvůrcem určitými pomocníky, kteří mu pomáhají splnit předsevzetí a povinnosti, jež si do tohoto života přináší. To jsem plně pocítila při těžkých ztrátách svého života.

*

Byl listopad. Ponurý den s nebem potaženým temnými mraky, které nepropustily jediný paprsek světla. Stejně tak to vypadalo v mé duši; byla stísněna bolestí trpící matky, propadající stále více do temna beznaděje a smutku. Kráčela jsem do nemocnice, kde již několik dnů bojovala o život má dcera. Onemocněla těžkým zánětem jater a lékaři, kteří bojovali o její život, mne informovali, že naděje na uzdravení již neexistuje. Není v jejich moci zvládnout působení silných virů, jež nemoc vyvolaly.

Nebyla jsem pevně věřící, ale ve svém zoufalství jsem vroucně Boha prosila o pomoc: „Bože, vezmi mi vše, co mám, ale dítě mi nech!“

Byla jsem připravena všechno ztratit, všechno dát, jen když mi zůstane dcera, část mého života. Bez ní pro mne nemělo další bytí cenu.

Bůh však mé volání a prosby nevyslyšel. Nechal mi vše, co jsem vlastnila, ale to nejcennější, co jsem na světě měla, moje dítě, odešlo.

Svět pro mne přestal existovat. V nitru zůstala jen hluboká prázdnota, beznaděj a boje, které neustupovaly. Naopak, byly stále tvrdší a bolestnější. Boje s otázkami, které jsem si nedokázala zodpovědět.

Proč Bůh nevyslyšel mé vroucí prosby? Vždyť jsem mu tolik důvěrovala!

Proč dopustil, aby mladý člověk zemřel už v devatenácti letech, zatímco jiní trpí dlouhá léta bolestmi a nemohou zemřít, ačkoliv po smrti touží?

Proč je tomu tak? Kde najdu pravdu a smysl života, který pro mě ztratil cenu?

Proč si nedokážu vysvětlit tragédii svého života?

Najdu vysvětlení? Je vůbec možné ho najít? Vždyť všechno, co prožívám, přece musí mít nějaký smysl!

Existuje spravedlivý, milosrdný Bůh? Tolik jsem ho prosila! Proč mě nevyslyšel?

Podobné myšlenky mě trýznily nepřetržitě dny a noci. Touha po svém dítěti, přání sevřít je v náručí hořela jako ničící oheň týdny a měsíce v mém nitru. Nebylo možné ji ničím uhasit. Pálila v mém srdci jako nekonečný výkřik bolesti a touhy po dítěti, které jsem ztratila.

Cítila jsem, že jsem s jeho osudem nějak svázána. Ale všechno kolem mne a ve mně bylo němé, ozývaly se jen bolestné výkřiky mého nitra. K nim se přidaly palčivé výčitky svědomí - neprožívám snad nějaký trest Boha za něco, čeho si nejsem vědoma? Neustále jsem procházela svůj život, abych našla důvod, který vše uvedl v pohyb. Dny a noci, týdny a měsíce jsem hledala, ale nic nenalézala.

„Pane Bože, dej mi alespoň poznat příčinu mých bolestí a ztráty, která mi vzala sílu k dalšímu životu!"

V denním životě jsem byla úspěšnou podnikatelkou. Práci jsem konala s nadšením a láskou a úspěch mne plnil radostí a hrdostí. Ale po ztrátě svého dítěte jsem o všechno ztratila zájem. Můj život byl prázdný, bez naděje a cíle, ztratil pro mne smysl. Pozemské úkoly jsem nyní plnila s nechutí, pouze z povinnosti vůči zaměstnancům vlastní firmy.

Jediné, co jsem si přála, bylo zemřít. Ale ani toto přání se mi nesplnilo. Odtáhla jsem se od svých přátel a známých, uzavřela se vůči okolí. Mlčela jsem a stále hledala odpověď na neustále se vracející otázku: „Proč, proč... ? Bože, proč jsi takovou bolest dopustil?"

Na tuto otázku mi mohl odpovědět jen Bůh sám. Ale On mlčel.

Ztráta dítěte, nejtvrďší rána mého dosavadního života, zranila i manžela. Ten se s ní však vyrovnal dřív a snadněji než já. Radil mi, abychom prodali firmu a cestovali po světě. Doufal, že nové poznatky a změna životního prostředí nás odvedou od bolestné skutečnosti, kterou pak lehčeji zvládneme.

Upustil však od naléhání, když jsem se ho zeptala: „A co bude pak, až se vrátíme? Může matka zapomenout na smrt svého dítěte?" Dal mi za pravdu. Zůstali jsme doma, život šel dál a na mém duševním stavu se nic neměnilo. Bolest mi zakořenila v duši, její síla neklesala.

V nitru neustále hořel bolestný plamen nezodpovězených otázek:

„Kde je mé dítě? Žije dál, anebo smrt znamená věčnou temnotu, nicotu, mlčení, konec všeho a všech? Setkám se ním po své smrti? Je život opravdu věčný?"

Brzy jsem propadla těžkým depresím, které mne stále více vedly k přesvědčení, že můj další život nemá cenu.

Bydlela jsem na okraji Vídně a z prvního poschodí našeho domu měla výhled na hřbitov. Tam byla má dcerka pochována.

Denně jsem stávala u okna s bolestnou touhou a s pocitem zbytečnosti svého života. Stále jsem hleděla na zavřenou bránu hřbitova.

„Co tu ještě na Zemi, kde jsem všechno ztratila, pohledávám? Proč musím trpět stálými otázkami, když jsem na ně dodnes, dlouhé měsíce po odchodu dítěte, nedostala odpověď?”

Můj život je nekončící utrpení. Nemá pro mě smysl. A přitom lze tak snadno tomuhle všemu učinit konec. Stačí spolknout pár tabletek a zase se s dítětem setkám."

Tyto myšlenky měly nesmírnou sílu a plně mne ovládaly.

A tak jsem se rozhodla ukončit život. Začala jsem přemýšlet o tom, co všechno musím před svým odchodem uspořádat, když tu náhle jsem uslyšela hlasitá zřetelná slova:

„Jestli to uděláš, se svým dítětem se nesetkáš!"

Lekla jsem se a hledala, odkud slova přišla. Kdo to se mnou mluvil a co tím myslel? Vždyť tady nikdo není!

Ale slova jsem slyšela zřetelně. Otřásla mnou do hloubi duše! A já chci odejít právě proto, abych opět byla se svým dítětem!

Jako bych procitla z hlubokého transu! Uvědomila jsem si, že můj dobrovolný odchod by mne opravdu od milovaného dítěte vzdálil.

I když jsem nevěděla, kdo to ke mně hovořil, začala jsem plně důvěřovat těmto laskavým slovům plným soucitu. Věděla, cítila jsem, že je to někdo, koho nevidím, kdo mi ale chce pomoci, že je to někdo, kdo mne chce chránit před tím, co jsem zamýšlela provést.

Byla to vyšší moc, která se o mne starala? Tehdy jsem ještě správnou odpověď neznala.

Odmítla jsem dále přemýšlet o ukončení života. Začala jsem důvěřovat slovům, jež zazněla a která jsem dodnes nezapomněla. V mém srdci začala klíčit naděje, že poznám pravdu nejen o životě posmrtném, ale také zákonitosti života pozemského. Začala jsem doufat, že konečně dostanu odpovědi na všechna má „proč".

S touto nadějí jsem žila dál; ale bolest nad ztrátou toho, co bylo jediným bohatstvím mého života, neodcházela. Lhostejně jsem plnila služební povinnosti, k nimž patřily i cesty do zahraničí.

Jednoho dne jsem jela navštívit výstavu ve Frankfurtu a Offenbachu. Bez zájmu a otupěle jsem procházela nádražní halou. Najednou mi padl zrak na stánek s časopisy. Od smrti svého dítěte jsem žádné noviny nečetla, ale najednou se ve mně probudilo přání zakoupit si na dlouhou cestu vlakem jedny z nich. Pak budu číst a nebudu muset hovořit se spolucestujícími. Koupila jsem „Das neue Blatt" (Nový list), který jsme dříve se zemřelou dcerkou rády četly. Chtěla jsem ho uložit do tašky, ale zadržel mne nadpis na titulní stránce: „Smrt neexistuje". Byla to první část série, která právě začínala.

Ihned po prvních slovech textu jsem podlehla vzrušení, které jsem nebyla schopna zvládnout. Dostalo se mi částečné odpovědi na některá moje „proč".

Smrt neexistuje! Radost, která prostoupila moje nitro, nelze vylíčit. Ponurou temnotu a prázdnotu mého srdce prosvítil paprsek důvěry, že smrt je přece jenom přechodem do dalšího života, že moje dítě žije a že ho opět uvidím!

Po návratu domů jsem netrpělivě čekala na další vydání, na pokračování započaté série. Každé slovo jsem doslova hltala a ihned si zakoupila a přečetla doporučené knihy. Nové poznatky plnily mé nitro radostí a přinesly pohyb do mého jinak strnulého života. Cítila jsem, že pro mne začíná nový život, zaměřený do správného směru.

Nechtěla jsem si své cenné poznatky ponechat jen pro sebe. Byla jsem si vědoma, že to, co potkalo mne, může potkat každého.

Ale když jsem vyprávěla o svých nových poznatcích příbuzným a známým, setkávala jsem se pouze se soucitnými pohledy. Vyjadřovaly jejich názor, že jsem odchodem svého dítěte

ztratila schopnost reálně uvažovat, že trpím duševní nemocí, kterou si neuvědomuji. Považovali mne za blázna. Nenašla jsem nikoho, koho by mé prožitky a poznatky zajímaly.

Smířila jsem se s tím a hledala dál. Došla jsem k poznání, že pozemský život musí mít určitý smysl a cíl, který úzce souvisí s láskou a vůlí jeho Tvůrce.

V duchovně zaměřených knihách jsem našla i vysvětlení - reinkarnaci lidského ducha. To mi mnohé vysvětlilo a logicky podpořilo to, v co jsem začínala věřit. Stále však mne trápily představy, že dříve, než se k mému dítěti dostanu, může se opět inkarnovat a že se nesetkáme. To ovšem bylo sobecké a brzy jsem si to uvědomila. Ovšem tehdy jsem ještě neznala plnou pravdu - zákonitosti, cíl a smysl inkarnace.

Krátký čas po svém procitnutí z bolestné letargie jsem potkala známou, která věděla o mé ztrátě. Nadšeně jsem jí vyprávěla o svých poznatcích. Na konci rozhovoru mi nabídla, že můžeme společně navštívit esoterickou výzkumnou společnost, k níž ona s manželem patřila. Byli ochotni mne k příštímu setkání vzít. Vděčně jsem její nabídku přijala.

Vedoucí setkání mne srdečně přivítal a zajímal se o důvod mé návštěvy. Vyprávěla jsem mu o své bolestné ztrátě i o hledání odpovědi na svá četná „proč“. Nabídl pomoc a požádal o další rozhovor v příštích dnech.

Rychle jsem se spřátelila s ostatními členy skupiny a s nadšením jsem poslouchala rozhovory, zaměřené na poznání nezkreslené pravdy o existenci života pozemského, ale i jemu nadřazeného života v nadzemí. Dozvídala jsem se o zákonitostech, smyslu života, uvědomila jsem si, že Boží pomocníci jsou reální, že existují.

Mezi členy této skupiny nebyl nikdo, kdo by hledal duchovní pravdy po těžké životní ráně a ztrátě. Byli přivedeni touhou poznávat vyšší, hmotě nadřazenou zákonitost života, jeho počátek, smysl, cíl a úkoly.

Již při prvním setkání jsem mnohé pochopila a poznaná pravda jako balzám hojila mou zraněnou duši.

Po několika dnech jsem se sešla s vedoucím skupiny k otevřenému rozhovoru. Dlouhá léta se zabýval duchovní vědou a jeho skupina přijímala jen ty, kteří byli připraveni pracovat na vlastním morálním a vnitřním růstu, uvědomovat si své slabosti, omyly a nectnosti a odstraňovat je. Všichni se snažili nevázat se tolik na pozemskou realitu, nýbrž poznávat a uvědomovat si nadřazenou realitu ducha.

Vysvětlil mi, že má díky práci čistého média spojení s Božími pomocníky, jejichž učení pomáhá lidem poznat pravý původ a úkol životů, jejich nesmrtelnost, smysl a úkoly. Pozval mne na příští setkání ke společným rozhovorům s Božími posly.

Tehdy, ačkoliv jsem četla hodně duchovní literatury, jsem neměla správnou představu a dostatečnou víru v Boha a jeho pomocníky, ani v existenci nadzemí a jeho zákonitostí. To vše mi bylo dost vzdálené a cizí. Ale snažila jsem se využít každickou příležitost pro další poznání. Chtěla jsem lépe porozumět osudovým ranám života, které pálily mou duši. Veškeré mé dosavadní hledání bylo zaměřeno hlavně na potvrzení věčného života, na jistotu, že moje dítě žije i po smrti dál.

Toho dne, kdy mělo dojít k setkání s božskými zástupci, jsem byla několik hodin na cestě. Řídila jsem auto, zatížena množstvím úkolů. Všechny mé myšlenky se však točily kolem toho, co se večer dozvím, co mne čeká.

Náhle jsem zcela jasně a zřetelně slyšela zleva přicházející slova:

„Nechod' tam! Neznáš ty lidi a nevíš, v jakém rozpoložení přijdeš domů!“

Zaraženě a jasně jsem vnímala tato tvrdá, důrazně pronášená slova. Ale hned vzápětí jsem zprava uslyšela jemné, tiché zvolání:

„Blíž k Tobě, Bože, blíží!“

To vše se několikrát opakovalo. S údivem jsem se ptala:

„Co to má znamenat?“

Čím více jsem přemýšlela, tím víc mi bylo jasné, že jedna strana mne chtěla zadržet, zatímco druhá mne povzbuzovala k tomu, abych setkání navštívila.

Zpočátku jsem nevěděla, jak se rozhodnout. Strach jsem neměla, protože jsem věděla, že nic horšího než to, co jsem v minulých měsících prožívala, už mě nemůže potkat. Svoji nerozhodnost jsem ukončila rázně slovy:

„Už dost! Večer půjdu na plánované setkání!“

Okamžitě vše utichlo a já pocítila v nitru teplo. Přesvědčovalo mne, že jsem se rozhodla správně.

Své rodině jsem o ničem nevyprávěla a večer jsem navštívila vedoucího skupiny. Srdečně mne se svojí manželkou přivítal a představil ostatním deseti členům skupiny. Ti mě s úsměvem přátelsky pozdravili. Nejprve jsme společně hovořili ve vstupní místnosti, později přešli do místnosti určené pro rozhovory s Božími posly.

Byla jsem vzrušena a v radostném očekávání, že uslyším bytosti lásky, jež přicházejí na Zem, aby pomáhaly lidem v jejich těžkém boji proti zlu nejen ve svém okolí, ale i v sobě samých. Naplněna vděčností, přijímala jsem vše jako zázrak v mém bolestí naplněném životě.

Seděli jsme v kruhu. V čele sedělo médium, mladý sympatický muž, a vedle něho vedoucí skupiny se svojí ženou. Zahájil setkání modlitbou díků k Bohu, Kristovi a Matce Marii. Pozdravil přítomné Boží posly s díkem za jejich lásku a službu lidstvu a poté jsme zpívali „Blíž k Tobě, Bože můj“. Neznala jsem tuto píseň, ale připomenula mi slova, která jsem vnímala v autě. „Blíž k Tobě, Bože, blíž.“ Potvrdila mi, že jsem správně volila.

V celé místnosti bylo nádherné ticho. Všechny oči byly upřeny na médium, které přešlo do tranzu. Pozorovala jsem, že se hýbal jako někdo, jehož tělo se někdo snaží obsadit. Dosud jsem neznala žádné mediální projevy a nedovedla si mnohé vysvětlit, ale cítila jsem v duši nesmírný klid a měsíce nepoznanou blaženost. Zažívala jsem nevyslovitelné štěstí.

Náhle začalo médium cizím hlasem hovořit: „Bůh s vámi, milí bratři a sestry, Bůh s vámi, naši milí pomocníci na Zemi!" Byl to Emanuel, jeden z duchovních učitelů, a pak následoval duchovní vedoucí skupiny, Laurentius - mučedník, upálený v roce 258 na roštu. Dále mluvil duchovní učitel Nell a bytost, která se jmenovala „malý Robert". Všechna jejich slova, prosycená láskou a porozuměním, mnou otřásla do hloubi duše.

Setkání bylo zakončeno společnou modlitbou, díkem za bohatství pravdy a poznání, které jsme dostali, a společnou písní. Prosila jsem vedoucího skupiny, abych mohla opět přijít, a on přitakal.

Setkáním jsem byla oslovena do hloubi duše. Všichni mi připadali známí - jako kdybych se setkala s bratry, které dlouho znám. Toužila jsem po jejich blízkosti a nemohla se dočkat příštího setkání. Tyto události vnesly zase světlo do temnoty mých uplynulých dnů. Byla jsem schopna ponořit se do světa míru, krásy a harmonie!

Logika předávané pravdy mi objasnila všechny bludy a omyly, na které jsem doposavad věřila. Cítila jsem, že se blížím odpovědi na všechna má „proč". Projevy našich duchovních učitelů byly zaznamenávány na magnetofonové pásky. Mohla jsem je dostat, doma si je znova poslechnout a zakořenit slova lásky a pravdy v duši a denním životě.

Po několika setkáních se splnil můj sen.

Když náš učitel Nell ukončil svá slova, otočil se a někomu neviditelnému říkal:

„Dobře, dej mi svůj dopis, předám ho."

Tato slova projela mým tělem jako blesk, nevím proč, ale přesně jsem cítila:

„To bude dopis ode mého dítěte!"

A milý Nell začal číst:

„Moje milá maminko!"

Nesmírná radost rozechvěla mé tělo. Uchvátil mne nepopsatelný pocit radosti a vděčnosti! Všechno ve mně jásalo. Nebyla jsem

schopna jediného slova, jen slzy stékaly po mých rozzářených tvářích. Byly to slzy vděčnosti, radosti a blaženosti. Moje dítě mi poslalo zprávu z domova, kde po smrti žije. Mé dítě žije!

Tento prožitek mne od té doby stále provází. Chráním si ho v nitru jako velký poklad. Posílil mne a nyní jdu nadšeně a odevzdaně „blíž k Tobě, Bože, blíž!“

Po několika setkáních jsem si uvědomila, jak rozdílný je hlas a mimika média při hovoru jednotlivých bytostí. Každá z nich měla svůj vlastní styl řeči a pohybů. U Nella mne například oslovilo, jak se před každým začátkem řeči rozzářil jeho obličej jemným úsměvem. Hovořila-li Matka Marie prostřednictvím poslů Salome a Else, změnil se hlas média přejímanými tóny ženského hlasu. To všechno ve mne utvrzovalo přesvědčení, že mluvená slova nevycházejí z média, ale že hovořící bytosti jsou opravdu přítomné a osobně k nám hovoří. Člověk, médium, by nebyl schopen obsáhnout tak hluboké duchovní vědění - lidstvu neznámé duchovní pravdy. Vše, co jsem slyšela, jsem se snažila přenášet do svého denního života. Pracovala jsem na uvědomění svých slabostí a chyb a snažila se je odstraňovat - abych po svém odchodu mohla žít se svým dítětem. Tato snaha není lehká. Denně jsem se stýkala s mnoha lidmi, ale je nezajímalo ani smysl, ani úkoly jejich života. Hledali jen zisky, požitky, společenský úspěch a hmotné bohatství. Když jsem se snažila jim přiblížit život z vyššího nadhledu, považovali mne za nenormální, neschopnou vnímat životní realitu.

Abych měla více času a klidu pro svůj vnitřní život, prodala jsem svoji firmu. Toužila jsem pomáhat ostatním a probudit je z vnitřní letargie. Aby si uvědomili pravdy života.

Hovořila jsem s vedoucím naší skupiny o tom, že by bylo prospěšné předat dalším lidem vzácná slova duchovních učitelů formou knih. Odmítl moje návrhy, čas pro to ještě nebyl zralý. Po delší době jsem se rozhodla své představy přece uskutečnit a založila vlastní nakladatelství - vydávané knihy měly lidem umožnit poznat

pravý smysl a cíl pozemské existence dřív, než prožijí životní rány, bolest, nemoc, zklamání a utrpení, které je otevírají pro hlubší zamýšlení nad životními „proč“.

Ještě bych ráda poukázala na velikou pomoc a vedení, které mi bylo dáno v nejtěžší době mého zoufalství. Otec, k Němuž jsem neměla dostatečnou důvěru, věděl, co jediné mne přivede k hledání pravdy a smyslu života. Jakákoliv jiná životní ztráta by se mne nedotkla tak hluboko. Byla jsem schopná vše, co bych ztratila, opět získat.

Dnes vím, že u Boha není nic, co prožíváme, zbytečné a nepromyšlené. Krok za krokem jsem byla vedena tam, kde jsem směla poznat, přijmout a ve své duši zakořenit poznání pravdy. Logika a krása poznání mi otevřela cestu k vnitřnímu růstu - bohatství, jehož krásu pochopí jen ten, kdo jím žije.

Utrpení a ztráta mi umožnily duchovně růst, splnit úkol, který jsem si před svojí stávající inkarnací předsevzala. Také pomáhat nejen sobě, ale i těm, kteří hledají, jak poznat sebe sama, i důvod příchodu na tuto planetu. Bez utrpení, které jsem prožila, bych nebyla schopna se oprostít od úspěchů a zisků, ty jsem považovala ve svém životě za nejdůležitější.

Otec, Stvořitel nás všech, věděl, že ztráta dítěte, s nímž jsem byla úzce spjata, je jediná cesta, která mne odvede od chamtivosti a hmotné nadvlády. Tato ztráta nebyl trest, ale Boží dar. Odloučení od mého dítěte, které se inkarnovalo proto, aby mi pomohlo najít cestu zpět tam, odkud jsme všichni vyšli, a návrat k Bohu mi otevřel bránu vnitřní harmonie a lásky, které jsem nebyla dříve schopna ani vnímat, natož prožít. Bez všech těchto darů bych nebyla schopna splnit svůj pozemský úkol.

Duchovní učitel Nell charakterizoval moji životní tragédii slovy: „Vše vyšlo z lásky v rámci božských zákonů, provázejících

každou duši na její cestě návratu domů.“ Tak mi potvrdil, že bolest, kterou jsem prožila, mi otevřela bránu nejen k poznání pravdy, ale i k realizování Tvůrcem nám daných zákonů. Neboť nestačí jen mluvit, předčítat zákony, důležité je v denním životě realizovat. Také se stát příkladem pro ostatní, doposud neprobuzené duše.

Každému, kdo začne hledat odpovědi na svá „proč“ a pracovat na zvládnutí svých chyb, je při každém upadnutí pomáháno znovu vstát. Je posilován pro další kroky, veden do doby, než ovládne své slabosti a než je překoná. Předtím se však musí, díky své vůli, oprostít od nesprávných sugescí a inspirací negativních bytostí, které ho chtějí strhnout zpět od návratu k Bohu.

V době svých začátků jsem neměla sebemenší tušení o existenci těchto nepříznivých, námi neviditelných bytostí. Působí sugestivně na každého člověka. Snaží se mu odtáhnout co nejvíce životní síly, inspirují mu nedobré myšlenky a nutí ho k jednání, které je mu mnohdy cizí. Ti, kteří nekontrolují své pocity a myšlenky, nerozeznávají jim vnucované zlo, považují vše za správné či za náhodu. Žijí pouze v zajetí hmotných představ, požitkářství a egoismu. Mnoho z nich končí svůj život dobrovolnou smrtí.

To vše jsem prožívala i já osobně, nebyla jsem schopna pochopit, z jakého pramene tyto mé myšlenky a pocity vycházejí.

Dnes vím, že bolest, beznaděje, domnělá ztráta smyslu života, obviňování Boha a stupňující se deprese otvíraly moji auru. Proto jsem bez boje přecházela do područí nedobrych sil.

Měly to se mou snadné. Chtěly mne donutit vzít si život, vsugerovaly mi, že jen tak se sejdu se svým dítětem. S vděčností děkuji svým ochráncům, že jsem včas našla cestu z této negativní nadvlády.

Dobrovolná smrt by mi přinesla, jako všem sebevrahům, jen posmrtné utrpení. Ještě dnes jsem otřesena, když si uvědomím, jak snadno se daří nedobrym neviditelným silám ovládat člověka.

Většina lidí přijímá Boha ne s láskou, nýbrž se strachem - jako pomstychtivou, trestající představu náboženského učení, a nejsou si vědomi, že On je stále připraven jim pomoci, jakmile o pomoc prosí.

Píši o této poznané pravdě, sama jsem ji nesčíslněkrát prožila, abych pomohla všem, kteří bloudí v zajetí nevědomosti tak, jako jsem bloudila i já. Nejsilnějším důkazem stále pomoci nás doprovázejících Božích pomocníků jsou pro mne slova, která mne zachránila před dobrovolnou smrtí: „Jestliže to uděláš, nesetkáš se se svým dítětem." Tato věta mě probudila z letargie, kterou mě nepříznivé síly omamovaly.

Závěrem shrnuji události, které mě zachránily před dobrovolnou smrtí:

1. Procitnutí z podléhání inspiracím negativních sil. Bylo to díky slovům mého duchovního průvodce.

2. Vedení k tomu, abych si zakoupila vhodný časopis; ten vyšel právě v kritické době.

3. Setkání s přáteli, kteří mne dovedli do skupiny, ve které jsem našla odpovědi na své palčivé otázky.

4. Odmítnutí snahy odvést mne od návštěvy tohoto sdružení lidí.

5. Kontakt s Božími posly. Ti mi otevřeli brány k poznání vhodného způsobu života a pochopení hlubokého smyslu života na Zemi.

Vedení a nepřetržitá pomoc je dána každému člověku. Jen je třeba se naučit v ni věřit a s vděčností ji přijímat.

Od narození nám po boku stojí ochranný anděl – duchovní průvodce. Tvůrce nám ho přidělil, aby nás provázel po celý život. Je připraven pomoci - kdykoliv o to prosíme, kdykoliv ji potřebujeme.

Důkazy o takové pomoci přináším ve všech svých knihách. Předávají čtenářům zachycená slova božských pomocníků. Vysvětlují, že všechny životní rány, nezdraví, nemoci a všemožné těžkosti

jsou napomenutím, která chtějí probudit ke snaze zaměřit život správným směrem. Člověk se má zbavit sobectví, chamtivosti, bezohlednosti, nemá lhát, podvádět, závidět. Naopak, má se snažit o vzájemné porozumění, lásku, lidé si mají navzájem pomáhat, respektovat Boží zákony a vůli druhých. Uvědomit si, že přiznání si vlastních chyb a slabostí a snaha je odstranit znamená obranu proti všemu nedobrému. To potvrzují nespočetné dopisy a rozhovory s čtenáři mých knih.

Podělím se s vámi o jeden svůj nezapomenutelný zážitek po vydání knihy „Cesta do bezpečí“. S touto knihou ke mně přišel náš milý duchovní učitel Emanuel. Seděla jsem na setkání v první řadě. Ukázal text všem přítomným, vložil mi ho do rukou a sdělil poděkování všech duchovních přátel, jejichž slova čtenářům již léta předávám. Zdvihl ruce nad moji hlavu a předal mi žehnající sílu. Poděkoval mi jménem těch, kterým moje knihy pomáhají, i jménem našeho Otce. Ten miluje všechna svá stvoření, neztrácuje je, ani netrestá. Je vděčný každému, kdo se jim snaží pomáhat.

Nebyla jsem schopna slov, tak silně mne naplnila láska a světlo. Takové odměny se dostalo mně, malému chybujícímu pozemskému člověku.

Uvědomila jsem si známou pravdu, že Bůh a jeho pomocníci si nenechají nic darovat. Vše dobré, co pro své bližní uděláme, mnohonásobně odmění.

Když jsem doma otevřela knihu, kterou měl Emanuel v ruce, našla jsem v ní písemné poděkování duchovních učitelů, kteří k nám v mých knihách hovoří. Zahalena nepopsatelným štěstím jsem s nejhlubší láskou a vděčností, které jsem byla schopna, volala díky všem, kteří mě celá léta provázejí. Sdělovaná pravda, radost, že smím svým spolužijícím pomáhat předáváním přijímaných slov, a také to, že smím pomáhat milovanému Kristovi, vnesla do mého života vnitřní bohatství, harmonii, lásku a blaženost - stav, který slovy nelze vyličit.

Dnes s pokorou přijímám vše, co mne Bůh, náš Otec, nechává nést. Vím totiž, že každá, i ta sebemenší událost mého života bude pro mne obrovským ziskem, budu-li schopna ji přijmout a poznat její význam pro můj život současný, ale také i pro život budoucí. Boží cesty jsou největším darem našeho života.

A nyní ke knize Řekni ANO Bohu a svému životu. S radostí a vděkem opět využívám příležitosti zpřístupnit jejím vydáním svým sourozencům kvalitní duchovní informace. Není běžné, aby lidé dostávali pravdy od Božích poslů - duchovních učitelů. Je to milost a současně obrovská příležitost pro vyšší duchovní rozvoj.

Slova duchovního učitele Emanuela i v této knize pomáhají prohloubit náš vztah s reálným duchovním světem. Mají v nás zakořenit a vnést jistotu, že náš krátký pozemský život je přípravou na život na onom světě.

Kniha Řekni ANO Bohu a svému životu je projevem Emanuelovy nezištné lásky. Podává ucelený pohled na lidské bytí, na smysl života na Zemi i na budoucí život v nadzemských dimenzích. Jako krystal vyzařuje životní energii, radost z bytí. Její zářivé myšlenky plní člověka chutí je plnit a převádět v činy.

Předkládané informace a návody jsou podanou rukou k uvědomění si duchovního rozměru života. Jsou návodem, jak máme své problémy, potíže, zátěže i tíhu dnešní doby pozitivním způsobem překonávat a snášet. Pokud se podle nich budeme chovat, začneme se čistit, zrát a zdokonalovat. Je nutné, aby se tyto mediálně sdělené osvobozující pravdy pomocí této vzácné knížečky dostaly do světa – aby zatřásly lidstvem, probudily ho, vedly k Bohu blíž.

Nechť tento text najde cestu k vám, kteří již máte svá srdce otevřená pro duchovní pravdy. Patří ale také těm, kdo se dosud o tyto informace nezajímali, nechápali je, nepřijímali.

Nechť je kniha impulzem k přemýšlení, protože i to je způsob, jak se člověk může rozhodnout žít v souladu s vůlí Boží.

Gisela Weidner

PŘEDMLUVA DUCHOVNÍHO UČITELE

EMANUELA

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

Lidstvo strádá, je vnitřně rozpolcené, a proto jsem pocítil touhu svým pozemským sourozencům pomoci. Ovšem sám od sebe vám nemohu pomáhat, ani vás uzdravovat. Rozhodl jsem se proto vyprosit si podporu a pomoc u Krista a výše postavených Božích poslů. Mé přání mi bylo ihned splněno.

Začal jsem tedy pracovat na překážkách, jež brání zprostředkování pomoci: Médium jsem poprosil o souhlas a Boží posly rozmístil tak, aby bránili rušení, které působí lidé i negativní bytosti. Poté jsme provedli zkoušku kvality vibračních vztahů a dnes nastala vhodná příležitost, kdy mohu předat prostředníku předmluvu. On ji mediálně převede do psané podoby.

Milí čtenáři, tento duchovní majetek vám předávám z lásky a nezištně. Ne každý však sdělenému ihned porozumí – v tom případě začněte jinými knihami Gisely Weidner.

Proč dostala publikace tento název? Protože hledající se má sám od sebe rozhodnout, že se právě takovým tématem chce zaobírat. Já osobně jako duchovní učitel jsem oproštěn od veškeré hmoty. Moje snažení je proto čistě duchovního charakteru. Ale můj postoj lze vyjádřit větou: „S pomocí Krista se chci dostat Bohu blíž.“

Název „**Řekni ANO Bohu a svému životu**“ vás má povzbudit v hledání duchovních hodnot. Přesně takové vám budu přes prostředníka sdělovat – on je zaznamenaná jako inspirační diktát, a tak převede do hmoty. Mějte tedy na zřeteli, že neexistuje pozemský autor a že nikdo na Zemi nezodpovídá za obsah. Odpovědnost mám já (duchovní učitel Emanuel).

Ještě něco chci připomenout: Duchovní myšlenky a slova, která užíváte, se od sebe velice liší. Věty nemohou přesně vystihnout duchovní obsah. Proto používám různé větné obraty, které vám často mohou připadat neobvyklé. Buďte tedy, prosím, shovívaví – vinou není obsah sdělení, ale skutečnost, že nemáte výstižná pozemská slova.

Přesto jsem přesvědčen, že předaný obsah padne na úrodnou půdu a přinese výsledky.

Prosím Stvořitele a Krista o pomoc, abyste pochopili význam toho, co chci sdělit. Pak nebude žehnající síla předkládaného textu promarněná.

Bůh budiž pozdraven! S láskou

Emanuel

DUCHOVNÍ SPOLEČENSTVÍ

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, drazí pomocníci Kristovi a naši pomocníci na Zemi!

Všichni společně vytváříme skrze Krista a společně s ním Boží duchovní společenství.

Poznání jednoty je pro každou vědomě žijící bytost důležité. Tehdy se setkáváte s věčností, protože zde intenzivně pocítujeme vzájemnou soudržnost, cítění, jednání a myšlení a společné cíle. Této skutečnosti se také týká Kristův výrok: „Hleďte – Otec a já jedno jsme!“

Stvořitel vše, co povolal k životu, vybavil snahou růst a vyvíjet se k dokonalosti.

Duchovní zrání se projevuje růstem lásky, moudrosti, intelektu atd. Bytost přerůstá svoji současnost a postupně se stále více duchovně podobá Stvořiteli. To je první vysvětlení slovíčka ANO v názvu knihy.

Toto ANO neznamena jenom přitakání sobě jako člověku či bytosti, znamená příklon ke všemu živému, k duchovní jednotě, vedení, všemu dobrému a krásnému, duchovní lásce a jednotě s Bohem.

Ve slovech knihy „Řekni ANO Bohu a svému životu“ bude ustavičně jiskřit Bůh - duch lásky. On nás všechny z lásky stvořil.

Kdo je již trochu vědomý, či chování ovládá vyšší Já, ten již na Zemi vnímá Boží přítomnost.

Naše sdělení v něm vyvolávají řetězovou reakci, jež ho vede ke změně, přináší poznání a naplňuje ho. Stručně řečeno, takový člověk již kráčí po cestě k dokonalosti.

Tohle všechno tě, milý čtenáři, jako člověka hledajícího pravdu bude těšit a povzbuzovat. Uvědomíš si, že se v tobě otevírá vše ušlechtilé. Vyrůstá z ticha tvého nitra, protože vše od Boha je dobré.

Využívej dovednosti, jež ti Bůh daroval - pro svůj kvalitní život i pro dobro všech.

A ještě jedno poznání mám pro tebe, milý čtenáři:

Život není složitý, pokud se vyvíjíš k dokonalosti, kterou si přejí Bůh.

Přijde okamžik, kdy poznáš smysl svého bytí, a tehdy se budeš podílet na bohaté náplni vlastního života.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

DUCHOVNÍ JEDNOTA

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, drazí pomocníci Kristovi a naši pomocníci na Zemi!

Lidé, kteří žijí povrchním způsobem, se cítí odděleni od zvířat a rostlin. Ovšem všechny vývojové stupně života jsou v očích Stvořitele navzájem propojeny. Všichni tvoříme jednotu.

Veškerý život, milý čtenáři, je propojen nitkami lásky Boha. Jeho láska žádného neupřednostňuje, ani neprotěžuje. Láska Boží je všeobjímající, vše přesahující, nezná chaos, libovůli.

V kosmu má každý tvor své místo i úkol, vše má svůj účel a význam určený Dárcem života. Duchovně probuzený ví, že vše, co žije - lidé, duchovní bytosti i jeho mladší bratři zvířata a mladší sestry rostliny, všichni vděčně přijímají Boží lásku.

Prosím, přemýšlej - ten, kdo vědomě působí jiným bolest, smutek atd., kdo nepomáhá druhým v nouzi, ten, viděno pohledem Stvořitele, snižuje vlastní hodnotu a schopnost zažívat štěstí.

Naopak, kdo druhým nezištně jakkoliv pomáhá, najednou vidí, že vlastně pomáhá i sobě, protože zažívá vědomí sounáležitosti a jednoty. Vždyť platí, co zaséváš, to také sklízíš.

Nyní ti pomocí symbolu vyjevím, jak vypadá duchovní jednotu.

Na Zemi jste schopni přijmout pouze část pravdy, přesto se ti pokusím ji přiblížit. Aby se to podařilo, vyřaď nyní své znalosti, připoutanosti k pozemskému životu, představy, chtění, souvislosti. Tak tedy:

Představuji si nekonečnou kouli; září, vibruje a svítí. Střed tvoří Bůh, náš Stvořitel, duch jednoty a lásky. Jeho vyzařování předčí veškerou moji představivost. Jeho nezkalené světlo se vylévá tam, kde jsou doma dokonalá, jemu podobná duchovní stvoření.

Tady Světlo působí neomezeně, nezabarveně, ve své původní kráse. Světlo je život, světlo, energie, světlo je láska. Ale také naopak.

Pokud budeš se mnou, milý čtenáři, symboliku sledovat, zjistíš, že se světelné formace mění v takové míře, v jaké moje duchovní oko zachycuje zhuštění světla. Odehrává se to tedy vlivem vědomého rozhodnutí bytosti. Světelné struktury se postupně zabarvují, zahušťují a navzájem spojují. Z duchovního pohledu se z centrálního Slunce - Boha rozlévá do odpadlých bytostí stále větší spektrum světelného kvanta. A připomínám, že duchovní zdroj, Bůh, se od odpadlých bytostí neodvrací. Nechává v nich plát Božskou jiskru, přestože chybovaly a zatížily se.

Pokud bychom se virtuálně dostali až na okraj koule, byl by to prostor, kde se může projevit jen to nejhrubší a nejslabší záření. Zde žijí nejhustější Božské jiskry - lidé a zvířata.

A nyní se vrátíme zpátky k duchovní jednotě. Co platí uvnitř, v duchovní jednotě, musí zákonitě platit i vně. Tedy ve hmotě. Však znáte tvrzení Jak nahoře, tak dole. Nebo jak uvnitř, tak i vně.

Nezařadil jsem do symbolu vše, ale doufám, že vám pomohl pochopit podstatu jednoty všeho bytí. Platí tedy, že středem všeho je Stvořitel sám.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

Tvůj duchovní život

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, drazí pomocníci Kristovi a naši pomocníci na Zemi!

Pojď se mnou, můj milý čtenáři, zvu tě na cestu ke tvému vnitřnímu životu!

Podobným způsobem, jako je vystaven kosmos – viz předchozí kapitola – je vytvořena i tvá duše. Stvořitel představuje absolutní jednotu, my jsme bytosti pouze relativní. A ty, pozemšťan, přijímáš a vydáváš přerušované záření. Proč je tomu tak, už víš – příčinou je tvůj odpad od Boha. Ovšem tvé vyšší já, tvoje prajiskra, je stálá a věčná, přestože ty jsi dnes jiný.

Tvé duchovní nitro, to je tvé pravé já. Nemůžeš ho opustit, ani vypnout. To je dobrá zpráva.

Půjdeš-li cíleně do svého nitra, dojdeš k vlastnímu sebeuvědomění, pak budeš na svoji pouť připraven.

Duchovní cesta znamená překonávat sám sebe, znamená docílit vnitřního klidu. Je to cesta poznání, na které dojdeš přes tělesné vjemy až k vnitřnímu životu své duše a tvého pravého Já. Pak začneš chápat jednotu bytí.

Pokud bys byl jen hmotou, pak by ti pozemská pomíjivost stačila. Nefascinovaly, nezajímaly by tě myšlenky o duchovní jednotě, o nekonečnu. Bytost pouze hmotná, a taková neexistuje, by netoužila po věčnosti. Ale tys někdo jiný, protože uvnitř tebe aktivně působí duše a duch. Svůj energetický duchovní potenciál využívají pro osvobození z omezujícího působení hmoty a k nastolení jednoty s Bohem.

Jdeš-li touto vnitřní cestou, pak docházíš v jejím závěru k jistotě, že právě Kristus nad tebou ti umožní procitnout. Neboj se

této cesty! Všichni po ní kráčíme a vůbec nezáleží, na jaké duchovní úrovni kdo stojí.

Každíčkou vteřinu využívej pro vlastní rozvoj, příležitostí máš od Boha – Ducha lásky a jednoty, dostatek.

Objevuj darované schopnosti, využívej je k tomu, aby sis v hloubce své duše uvědomil, že je záměrem Božím, aby ses duchovně rozvíjel, zdokonaloval, a tak naplnil Jeho záměr.

Jsi částčka Božího díla a máš svůj vývoj dokončit. Pak si jednoho dne během cesty do vlastního nitra uvědomíš, co ti nyní říkám: Řekni ANO Bohu a svému životu!

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SÁM SOBĚ

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, drazí pomocníci Kristovi a naši pomocníci na Zemi!

Navrhuji Ti, můj milý čtenáři - přijmi výzvu a „Řekni ANO sám sobě“ a následuj mne.

Apoštol Pavel pravil: „Copak nevíte, že jste duchovní chrám Boží?“ Svým ANO sám sobě se začneš opět k Němu hlásit. Stane se součástí velkého tajemství života, jehož univerzální klíč otevírá duchovní nitro.

V něm postupně odhalíš skryté duchovní prostory a objevíš schopnosti, jež v tobě od pradávna dřímou. Zapomněl jsi na ně, nevíš o potenciálu, který čeká, až se ho s plným vědomím chopíš. Pak budeš ty i tvoji bližní zaléván požehnáním.

Uvědom si, že přitakání vlastnímu životu, tvoje ANO, je mocné. Přiblíží tě věčnosti. Uvolní tě z pout hmotného světa a aktivuje v tobě tvořivý potenciál. Budeš se dál vyvíjet a získáš dovednost rozlišovat dobré od zlého, schopnost konat dobro, vnímat skryté duchovní krásy a poznané využívat pro dobrý život.

Přijetí sebe sama, tvoje ANO, probudí tvé duchovní síly a nastartuje proměnu – zvládneš svá osudová negativní napojení a uvolníš prostor pro vstup božského.

Pokud s plnou rozhodností vyslovíš své ANO, staneš se svobodnějším, protože platí „... svobodu dětem Božím.“ (Římanům 8,21). Tehdy vzniknou žehnající síly, ze kterých vychází lidský růst, a začnou se množit tvé duchovní síly. Potěš takovým přitakáním svoji duši, neboť tvé ANO Bohu a životu je ta nejkrásnější vyslovená modlitba.

Takovým vyznáním zaktivuješ svoji duchovní sílu víry, víry v Boha. Poznáš moudrosti duchovních sfér a budeš je dál předávat.

Tvoje vděčnost a osobní přeměna se projeví vyrovnáváním karmických zatížení, jež komplikovaly život tobě i tvým bližním.

Jan Křtitel kdysi řekl: „On musí růst, já však se menšit.“ (Jan 3,30) Tak to má být – impulsy Krista a Boha v nás mají růst, zatímco ego ubývá.

Nech tedy, milý čtenáři, na sebe působit Boha, Krista a Boží posly. Necht' působí v tobě a skrze tebe pro dobro všech.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SVÉMU BYTÍ

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, drazí pomocníci Kristovi a naši pomocníci na Zemi!

Vím, žes mne dosud mnohdy jen nerad následoval. Byl jsi skeptický. Proč tomu tak bylo? Domníval ses, že tě stále konfrontuji s duchovními zásadami a neuvědomuji si, žes pouhý pozemský člověk. Ale nyní vidíš, že pln lásky se k tobě stále vracím a chci ti být ku pomoci.

Kdysi pozemský člověk, básník Friedrich Schiller napsal: „Co lepšího se může na Zemi člověk naučit, než být člověkem!“ A ty, udiven, můj milý čtenáři, nyní o tom přemýšlíš. Správně konáš.

„Být člověkem je umění“, navázal na verš další člověk. Na-prosto s tím souhlasím. Lidství dosáhneš tehdy, když přitakáš svému životu a jakožto dítko Boží, a tedy nositel duchovně - božských energií a tvůrčích schopností, se začneš moudře chovat a svůj život zvládat.

Člověk není nic dokončeného, Stvořitelův vývojový plán ohledně něho je dynamický. A jak máš svůj rozvoj, milý čtenáři, podpořit?

V prvé řadě udělat přítrž lidskému kastování a otročení. Jsi bytost v lidské podobě a máš se svými sourozenci podobný pouze zevní lidský oděv.

Vstoupili jste však do života na různých duchovně rozvinutých stupních. Proto je třeba hlavně respektovat duchovní svobodu každého. A být přitom laskavý, plný lásky, lidskosti. Protože jen tak můžete všichni dosáhnout duchovního pokroku.

Podle toho, jak budeš, milý čtenáři, se svým životem zacházet, poznají tví sourozenci, že díky přijímané moudrosti, pravdě, snaze

o dokonalost zvládáš zevní situace a problémy. Proč je tomu tak? Roste tvůj vnitřní duchovně - božský potenciál.

Pak také poznáš, že všechny neúspěchy, zlo, disharmonie a bezcitnost pramení z nedostatečné znalosti sebe sama. V takovém stavu negativně myslíš, cítíš i jednáš.

Nauč se tedy směřovat na pozitivní myšlení a vědomé jednání, protože to je způsob, jak můžeš mobilizovat vlastní duchovní energii.

Před chvílí jsem tě nazval dítětem Božím. Nyní na to navážu. Tvým úkolem je této skutečnosti využít k tomu, abys duchovně dospěl a stal se aktivním a tvůrčím spolupracovníkem Božím. Tak splníš svou lidskou povinnost. Stvořitel pak takové děti nenechá bez odměny. Dostane se ti jí i duchovní cestou.

Které duchovní dary tě čekají? Každého jiné, ale vždy ti pomohou, díky moudrosti Boží, k dalšímu osobnímu rozvoji. Získáš pevné zdraví, budeš úspěšný, dostaneš vedení a ochranu při různých pozemských situacích. Dostaneš duchovního učitele, získáš nové přátele, dostaví se klid a mír na duši.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SVÉMU SEBEURČENÍ

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, drazí pomocníci Kristovi a naši pomocníci na Zemi!

Můj milý čtenáři, minule jsem na tebe apeloval, abys řekl ANO svému bytí. Nyní tě prosím, abys řekl ANO také svému určení.

Jako člověk máš smysly a já, duchovní bytost, je mám sice podobné, ovšem jsou jemnější, vyspělejší a vyladěné na vyšší vibrace.

Z mých sdělení si uvědomuješ, že jsme si podobní, i že je mezi námi rozdíl. Proč je tomu tak? Protože každý náležíme jinému životnímu a vývojovému stupni.

Pokud souhlasíš, pustím se nyní do bližšího vysvětlení sebeurčení člověka.

Oba pocházíme z Boha. Uvádím to proto, abychom si uvědomili, kdo vlastně jsme. Pro tebe, člověka, z toho vyplývá jistota, že pokud si uvědomíš sám sebe, objevíš navíc Boha. Opravdové sebeuvědomění ti dá svobodu, tvořivost a láskyplný vztah jak ke Stvořiteli, tak ke všem bytostem.

Uvědom si: tvé myšlení určuje průběh tvého života, protože tvůj stávající život je přesným odrazem tvých minulých myšlenek, slov, přání a činů!

Pokud se ti dosavadní život nelíbí a nejsi s ním spokojen, změň příčiny! Je to jednoduché – přepni na žádoucí pozitivní myšlení a činy, protože to navodí příznivou změnu tvé budoucnosti. Přesný návod nalezneš v knize G. Weidner: Karma a reinkarnace (vydalo rovněž české nakladatelství Carolus v roce 2011 - poznámka redakce).

Dalším důležitým faktorem je sebevýchova. Co to je? Směrování všech vlastních myšlenek na dobro, klady, opravdovost, vznešenost a spiritualitu.

Již apoštolové Pavel a Filip radili: „Přemýšlej o tom, co je opravdové, úctyhodné, spravedlivé, čisté, milující a dobro konající!“

Takže ještě jednou: Od Stvořitele jsme dostali schopnost myslet a díky síle myšlenek můžeme směřovat svůj život i osud do duchovní svobody.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

VĚDOMĚ ŘEKNI ANO POZEMSKÉMU ŽIVOTU

Bůh budiž pozdraven!

Nechal jsem tě, milý čtenáři, nahlédnout do některých záležitostí lidského života a jeho projevů. Nyní ti chci přiblížit jeho strukturu. Předem ale radím: Řekni vědomě ANO svému pozemskému žití!

Podobáš se nám, pozemský člověče, ovšem s jedním rozdílem: tvé tělo je přizpůsobené vibracím Země. Těla jsou jinak zhuštěná a jejich vyzařování souvisí s vývojovým stupněm, který jsi měl před zrozením na Zem, později je ovlivnila kvalita tvého vnitřního duchovního pozemského života. Struktura lidského těla s jeho obaly je trojí: duch - duše - tělo.

V každém případě znamená vnější žití člověka pouhou předsiň do bytového prostoru vnitřního duchovního života. Teprve za stěnou vnímanou hmotnými smysly je ukryto to pravé. Ovšem řekneš-li ANO Bohu a životu, poznáš jednoho dne také duchovní dimenze světa.

Sjednot', můj milý čtenáři, svůj život těla s životem duchovním. Uvědom si, že vše záleží na tvém úhlu pohledu. Převládá-li malé lidské já – ego, pak má u tebe přednost vše pozemské. Vyšší já ale otevírá duchovní obzory!

Žít znamená tvořit, působit, snažit se, pomáhat a sloužit. Kdo takto oduševněle koná, ten je projasněn láskou. A láska duchovní je mocná tvůrčí energie, vše živé uvádí do pohybu.

A nyní zpátky k tobě, můj milý. Vychovává tě mnohdy bolavý osud - tak Bůh urychluje duchovní zrání. Pokud si to s pomocí vyššího já uvědomíš a přijmeš, přestaneš se osudovým událostem bránit.

Naopak, začneš je pokorně snášet. Tehdy jsi obstál, složil zkoušku zralosti. Pak také přichází žehnající síla.

Až objevíš, že přijetí osudových událostí osvobozuje, pak jsi učinil největší objev života. Okamžitě tě osvobodí od zábran, prohřešků, blokad, zátěží a všech možných obav. Lidsky řečeno: tvá víra a schopnost přijímat události převede možné ve skutečnost. To bude pro tebe důležitý, veledůležitý objev i zkušenost. Pozitivní postoj plní sny, ba působí „zázraky“.

A tak radím: Jdi požehnán životem. Také ty žehnej svému konání a působení, žehnej svým blízkým, okolí, sourozencům, rostlinám a živočichům. Pak jsi objevil zdroj radosti, sounáležitosti a harmonie.

To platí na Zemi i ve sférách s ní spojených.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO ZDRAVÍ SVÉ DUŠE I TĚLA

Bůh budiž pozdraven!

Na Onom světě jsi před inkarnací snadno řekl ANO pozemskému životu. Vždyť ses chtěl zlepšit a zdokonalit. Proto říkej své ANO i také nyní zde na Zemi. Usiluj o dobré chování, to si představuj. Aby se to zdařilo, radím: řekni ANO zdraví svého těla i duše. To si přej, a tak se stane, ovšem pokud jsi nezavdal příčinu ke karmickým problémům zdraví svého či sourozenců.

A i když tomu tak je, stejně se neobávej a nestrachuj. Neztrácej odvalu, protože tvá snaha, láska k bližnímu, tvé nezištné odpouštění hojí i ty nejhrubší přestupky proti zákonitým důsledkům karmy.

Lidé prosí Boha a Krista, žadoní o uzdravení. Neví, že oni sami nosí v sobě duchovní sílu pro své zdraví. A tak tě prosím, uvědom si to a zapamatuj.

Jsi spojen se svým Stvořitelem – ve své lidské podobě sice na Zemi žiješ zevně od Něho oddělený, ale vnitřně se od Něho oddělit nemůžeš. Coby božská bytost se Mu podobáš.

Dnes jsi pouze nevědomý, neznáš schopnost duchovních sil, jež v tobě dřímají a mohou být spolupříčinou tvého tělesného a duševního uzdravení. Vždyť Bůh považuje za přirozené být zdravý, takový stav je projevem vnitřní a vnější harmonie, jednoty duše a těla.

Pravděpodobně jsi v minulosti neznal význam pozitivního myšlení a jednání. Tak ti to nyní říkám já. Uvědom si, že tvé zdraví skončilo v okamžiku tvého vědomého odpadu od Boha. Vlivem dalších poklesků nyní sklízíš to nedobré, cos kdysi činil.

Tvoje současné tělesné a duševní zdraví ve velké míře závisí také na tvém postoji. Však Ježíš stále zdůrazňoval: „Změňte své smýšlení!“ (Mk 1,15) Platí jak pro tělo, tak duši.

A tak apeluji: Vzepni se k souznění s Bohem. Dbej na pozitivní myšlení a často říkej s plným přesvědčením ANO, chci být zdravý na těle i na duchu. Pokud se tak budeš chovat, začneš se uzdravovat na všech úrovních.

V opačném případě, tedy pokud nebudeš vědomě bránit průchodu negativních myšlenek a nenávistných pocitů, začnou se vytvářet disharmonické potíže – strádání, slabost, nemoci, indispozice. Tak vzniká nedokonalost. Rovněž starosti, obavy, závist, hněv a nenávist mohou tělo otrávit a zbavit zdraví.

Proto se probud' a za své zdraví bojuj! Vždyť je ve skutečnosti správná funkčnost těla a duše přirozenější, než tušíš. Přeje si ji samotný Bůh a na její podporu vytvořil zákony. Tvoje přitakání, tvé ANO promění tělo a duši, vytvoří energetické pole se všemi tvořivými, obnovujícími, léčivými silami. Obáváš-li se a strachuješ, pak sám vytváříš bloky bránící příchodu příznivých životních sil.

A ještě něco. Tvé tělo je chrámem Boží jiskry. Každíčka buňka, každý orgán se obnovuje díky jejím impulsům a energiím. Usiluj tedy o vnitřní jistotu. Nech Boha přes Jeho jiskru v sobě působit! Tehdy poznáš: Díky svému ANO, přitakání vlastnímu zdraví tě uzdravil sám Bůh.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SVÉ DUCHOVNÍ A TĚLESNÉ TVOŘIVÉ SÍLE

Bůh budiž pozdraven!

V minulé kapitole jsem mohl nastínit jen pár důležitých poznámek týkajících se zdraví. Nyní pojednám o významu tzv. dobrovolného jednání.

Uvědom si, že ne všechno, na co myslíš, co chceš a co potom děláš, je dobrovolné. Tak jako existují vlivy v pozemské oblasti, existují, a to dokonce v mnohem větší míře, vlivy z onoho světa.

Poblíž Země jsou aktivní temné bytosti, které jsou vůči vám negativně nakloněné. To ony vám vsugerovávají, namlouvají, ovlivňují vás, nutí, pohánějí, rozkazují, cloumají – chtějí, abyste jim jejich nedobrá přání plnili. Tvrdě řečeno – jsou jako upíři, protože nehledí na váš prospěch a zdraví. Pokud jim podléháte, zneužívají vás ód pro své účely.

A tak radím: braň se vši silou nedobrym myšlenkám a pocitům; již při prvním náznaku je odmítni. Dokud jsou slabé, dokážeš je sám poslat zpět k jejich původcům.

Ovšem když už jsi částečně v zajetí nečestných ideí, myšlenek a pocitů, pak obrana není jednoduchá. V takových případech seber odvahu a volej o pomoc. Obrat' se na svého anděla - duchovního průvodce, Krista či Boha, svého Stvořitele. Probojuj se k nim, zbav se takových myšlenek, vůli k tomu máš!

Pokud svému andělu, Kristu a Bohu dokážeš, že nechceš takový kontakt, dostaví se okamžitě pomoc! A tak radím: vstup do tiché komůrky svého nitra a zavři dveře – neboť v duchovním nitru působí

Boží síly, řád a láska. Když se jimi zcela zaplníš, dají se negativní bytosti na ústup.

Obdobně se chovej i ve věcech pozemských. Vždyť život znamená prolínání duchovního do hmotného a naopak. Nechávej se proto během dne stále více vést svým nitrem. Každé tvé ANO znamená silný pozitivní impulz, který vnese do tvého konání světlo. Takový postup ti uleví a dovede tě k úspěchu.

Nerozumíš mi? Dobrá, vysvětlím jinak. Tvůj souhlas, tvé ANO, znamená nový přístup – je budující, podporující, pomáhající a vede k činu. Dá všechno do souladu, vše do sebe zapadá. Pak obdržíš sílu a bude ti umožněno dílo dokončit.

Pokud se ale bráníš, nesouhlasíš, pochybuješ a splnění cíle považuješ za nemožné, pak se stavíš proti. Podkopáváš každický plán, vzlet, rozmach. Slábneš, jsi bez vůle i síly a bez odvahy. Pak již na počátku vzniknou impulzy, jež způsobí tvé ztroskotání.

Pamatuj, duchovní přitakání je příčina tvořivosti a ukotvení v Bohu je záruka úspěchu. Objevená zkušenost z tebe udělá rozhodnou, odvážnou, vytrvalou a silnou bytost. Budeš schopný překonávat mnohé překážky, probudí se v tobě tvořivé síly. Pak toho zvládneš víc a dokážeš i něco většího.

Ještě jednu důležitou věc ti sdělím: když se vědomě hlásíš k Božímu záměru a toužíš ho uskutečňovat, pak myšlenky měníš v čin.

Jdou-li společně jedním směrem myšlenky, vůle i činy, a tak to má být, pak se převádí duchovní do hmotné reality. Pokud myslíš a konáš, jak nejlíp umíš, dozvídáš se postupně víc a víc. Tehdy jsi spolutvůrcem Boha jak v duchovním, tak v pozemském.

V takové situaci se ti otevírají neomezené možnosti, jsi tvořivý, získáváš schopnosti, znalosti a nové energie. Tvá každodenní práce

bude radostná, proměníš ji, prozáříš a také produchovníš. Jsi spojen se zdrojem tvořivé síly, pokroku a plný energie pro sebe-realizaci.

To tvůj duchovní průvodce, Kristus a Stvořitel tě podporují v práci na sobě i v pomoci odpadlým bytostem, pro rozvoj lidstva.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO RADOSTI ZE ŽIVOTA

Bůh budiž pozdraven!

V minulém sdělení jsem použil termín radost ze života. Měl bys ji jako pozemšťan také zažít. Radost ze života vzniká ve tvém nitru a v duchovním světě máme pro tento stav termín zlatá šňůra.

Tato šňůra je stále přítomna. Patří do našeho života. Čím víc máme vědomí produhovněné, tím více radosti zažíváme. Jejím zdrojem je radost Stvořitele.

Výše vyvinutá bytost vibruje radostí. Je dobré, že to nyní víš. Musel jsem to zahalit do lidských slov, protože duchovní způsob bys nebyl schopný přijmout. Ale doufám, že tě to těší.

A nyní opět uslyšíš moje: řekni ANO radosti ze života. K tomu připomínka: neodděluj pozemskou radost ze života od duchovní. Pozemská je pouhým jejím odleskem a radost duchovní je odrazem radosti Boží.

Bůh, Stvořitel všeho, chce, aby všechna jeho stvoření byla naplněna radostí, aby se těšila ze svého bytí a božských darů. Ježíš i proroci na Zemi často volali: „Radujte se!“ Uvědom si, že všichni jsme povoláni k dokonalé radosti a pro šťastné bytí jsme byli v blízkosti Boží stvoření.

Buď si vědom, že radost nezávisí na vnější situaci, nýbrž na vnitřním radostném duchovním pocitu. Souvisí s tvým ANO ve všech oblastech života. Vnímáš ji skrze vše dobré, co v sobě nosíš.

Proto si své radosti všímej, sleduj ji a přijmi. Tehdy zažiješ přátelské, radost vzbuzující stavy, jež ti naznačí, jak pravá duchovní radost vypadá.

Zármutek, poraženectví a deprese vytvářejí zábrany, blokády, překážky i sebepoškozování. Tyto negativní stavy většinou vznikají

odmítnutím či netečností vůči existujícím radostem. A tak volám: každickým přitakáním posíleným vyšším Já se stáváš zdrojem radosti, protože pak jiným radost dáváš. Tehdy radostné myšlenky, pocity, jež vysíláš, zpětně prozařují znovu tebe a ještě prosvětlují duchovní síly ostatních sourozenců.

Když mnohokrát prožiješ, že bytí v radosti tě spojí s Bohem, pak o tom podej svědectví. Chceš-li, sdělíme ho našim sourozencům společně:

*Uznávám, že ty Bože, náš všemohoucí Stvořiteli,
to se mnou myslíš dobře,
protože moje radost ze života,
má mysl i vědomí jsou plny štěstí.
Je to díky tvé lásce i štědrosti.*

*Vyznávám, můj Bože:
pravá božská duchovní radost,
a tedy blažený stav bytí a vědomí,
nejsou vlastností mojí duše,
protože příčinou jsi ty!*

Tak promluvil mé nitro.

Nyní prosím, abys mne dál sledoval. Zdalipak víš, že síly radosti jsou léčivé? Pokud jsi to nevěděl, čti dál. Ten, kdo to ví, prochází životem plný optimismu. Má k němu důvod – prohlubuje se a produchovňuje své vědomí. Však už víš, že základem je jednota pramenící z Boha. Takový optimismus ti vřele doporučuji. Ovšem v životě existují i stinné stránky, ale zavinil sis je sám.

Pokud mne stále sleduješ, tušíš, že mám nyní na mysli zatemněné světlo ve tvé duši. Skutečný optimista ale ví, že přestože je

jednou dole a podruhé nahoře, vede jeho cesta domů za Světlem. Proto říká ANO radosti ze života. Ví, že cílevědomé konání, jeho činy se přetaví v duchovní pokrok.

Radostnost v životě v udivující působivé míře zvyšuje energetické potenciály tvého životního pole, a proto se z tebe stává stále silněji vyzařující bytostný optimista, dárce i příjemce.

Nevěříš mi, vid'? Dobře, dám příklad: V době pozemského působení byl Ježíš Kristus ten největší optimista. Proč? Věděl o své duchovní dokonalosti, znal informace Božích poslů, které tvrdily, že Jeho duše díky vůli a znalostem duchovních zákonů přemůže hmotu. Byl si vědom toho, že království Boží, tedy Prajiskra, je přítomna v lidech a září v souladu s božským.

Ale zpátky k tvému pozemskému životu. Tvoje ANO radosti ze života způsobí, že zachováš v nebezpečí, nouzi, disharmonii a těžkostech klid i radostnost na duši. Takový postoj je zárukou vítězství nad negativními bytostmi.

Pokud jsi ještě zcela neporozuměl, pak to řeknu jinak: Tvé přitahování radosti, tvá jistota vítězstvím probudí v tobě vysoké Boží energie. Budeš je vyzařovat na své protivníky. Tehdy poznají, že v tobě pracují síly Boha, a tak objevíš, že tvé radostné ANO je příčinou nečekaných vítězství.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SÍLE MODLITBY K OBNOVĚ A ZMĚNĚ

Bůh budiž pozdraven!

Srdečně tě zdravím, můj milý čtenáři. Je to pro nás pro oba náročná práce, já musím předávat tak, abys porozuměl, a ty se máš snažit pochopit. Dnes se zaměříme na význam modlitby. Takže: řekni ANO síle modlitby - aby obnovovala a měnila. Tato aktivita je pro tebe důležitá, protože je zdrojem mocných sil schopných obnovovat i proměňovat. Vede k životní radosti ve všech oblastech.

Uvědom si, že všechna tvá činnost může být modlitbou, a to v případě, že směřuješ myšlenky, city, touhy a přání na dobro, tedy na Boha. Tehdy poznáš, že i ve shonu a hluku všednosti prostřednictvím vnitřní tiché modlitby se mnohé vnější změní a obnoví. Pro tvé dobro.

Tak budeš postupně získávat zkušenosti, díky nimž se ujistíš, že začleněním modlitby do denního života, a tedy působením Boha a jeho pomocníků, se stáváš Bohu vědomě oddaným. Pak se dostavuje změna, obnova a žití duchovním způsobem.

Pokud v modlitbě vyslovíš prosby, které jsou egoistické a nepamatují na všeobecné dobro, nebo dokonce jiným škodí, pak pomáhající a uvolňující energii modlitby neucítíš. Proto nejprve shromáždí duchovní síly tím, že poděkuješ Stvořiteli, a pak se vědomě trvale drž svého oddaného důvěrného ANO.

Prosíš-li obecně o pomoc, pak žádáš Boha, aby ti odebral zátěže. Pokorně popros, ale nedychti po ničem. Jsi-li ve své modlitbě vděčně obrácen k Němu, pak víš, že tě slyší. Tvůj Stvořitel ví, co potřebuješ, a také ti to na základě svých zákonů daruje.

Až v duchovnu – tedy v nitru získáš díky obnovenému a změněnému vyššímu Já pokroky, znalosti, poznání, pak si vyjasníš, že z tvého pohledu znamená dokonalá modlitba vděčné uvědomění si odrazu přítomnosti Boha v tobě.

Z takových obnovujících a proměňujících modliteb obdržíš ony dynamické a tvořivě prospěšné síly. Dají ti křídla, pak myslíš a konáš právě to, o čem Ježíš mluvil: „A právě to, dokonce něco většího budete konat!“

A přicházíme k požehnání tvé modlitby. Bůh žehná všem bytostem. Pokud sis vědom toho, že ve tvém nitru je božské, pak ti radím: Žehnej všemu živému, protože tehdy se chováš jako pravé dítě Boží, jako Jeho stvoření a nástroj.

Uvědom si podstatné – tvá modlitba se bude měnit, ale není to vlivem Boha, protože On je neměnný a absolutní. Promění ji tvůj postoj k Němu. Pak může na tebe více působit, dostaví se tvá proměna a obnova. Tehdy vzniká harmonie, nepřeslechnutelná melodie – souznění tebe se Stvořitelem. Základním akordem této krásy je láska vycházející z Boha.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

DEJ SOUHLAS

K DUCHOVNÍMU HMOTNÉMU ŠTĚSTÍ

A Z NĚHO VYCHÁZEJÍCÍHO ÚSPĚCHU

Bůh budiž pozdraven!

Předchozí témata měla zlepšit tvůj náhled na duchovní i hmotné. Nyní ukáži individuální přístup k osobnímu. Proto radím: Dej souhlas k duchovnímu hmotnému štěstí a z něho vycházejícího úspěchu!

Pokud ti chci coby duchovní bytost něco vysvětlit, myslíš si, že se za tím skrývá něco zvláštního. Máš pravdu. Pokud mluvím o duchovním i hmotném štěstí, nemyslím ona náhodná štěstí, která zažíváš. Mám na mysli štěstí, které je duchovní vlastností tvé vlastní duše. Být šťastný není čistě vnější stav, protože vychází z vibračně šťastného stavu tvého smýšlení.

Ovšem nelze ho vyvolat násilím či žádostivě, rozumové vědomí to nedokáže. Základním předpokladem pro šťastné bytí je naopak ticho, klid, harmonie, bezpečí, svoboda a láska.

Jednu nezištnou radu ti dám: Buď v klidu a nech se vnést, vekmitat do božské důvěry, do duchovních paprsků, jež Stvořitel vysílá do všech svých bytostí. Tehdy tvůj souhlas se šťastným bytím, s úspěšným působením vyprodukuje síly pro nové smýšlení, postoje. Stane se materiálem, z něho se rodí ony žádoucí vnější okolnosti.

Pamatuj: každá záporná myšlenka a z ní pramenící negativní reakce zadržuje štěstí a úspěch. Zabrání jeho vzniku.

A naopak, pokud jako snažící se vyjádříš svůj souhlas se šťastným bytím i změnou ve hmotném životě, pak jako bys ho už před sebou měl. Staneš se pozitivně přijímajícím a magneticky přitahujícím.

Když jsi tyto pozitivní zkušenosti prožil, a tak přijal i svým rozumem ve hmotném životě, pokud jsi je nechal pocítit i moudrostí svého vyššího Já, začneš být imunní proti zmatkům, špatným náladám, nesnázím a potížím. Zařadíš se mezi velikány lidstva, jež šťastně a úspěšně dosáhli během své pozemské pouti svého cíle.

Pokud by ses jich mohl zeptat, většinou by ti odpověděli: Ano, přitakal jsem svému šťastnému bytí, a proto čerpal energie pomocí vyššího Já z Boží jiskry. A totéž radím i tobě, milý čtenáři: Přitahuj si síly Stvořitele. Nech Ho na sebe působit, pokud nevíš, jak dál. Buď stále pozitivní, buď optimista. Neochvějně hledej dobro, staneš se pozemskou bytostí ve službách Boha. Pak vlastníš energie, schopnosti i pomoc, abys vše, co začneš, úspěšně dokončil.

Ale co když přijdou zvraty, zpětné údery? Pak jsi opustil cestu duchovně - božských možností, protože se tvoje smýšlení stalo pyšným. Nevyzkoušel jsi svoji moudrost a v sázku jsi dal příliš. Ovšem poznají-li duchovní bytosti, žeš orientován na dobro všech a přeješ jim šťastné bytí v Božím smyslu, pak budou při tobě stát a povedou tvé snažení ke štěstí a úspěšnému cíli.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SVÉMU POZEMSKÉMU OSUDU

Bůh budiž pozdraven!

Abyste pochopili souvislost karmy a reinkarnace, doporučuji jednak si přečíst knihu Karma a reinkarnace a dále popřemýšlet o tom, co tu dneska zazní. Ano, je třeba přitakat svému osudu, protože průběh života tě má dovést k uvědomění si zákonů Božího pořádku. Pak si uvědomíš, že chaos tvých minulých životů tě přivedl do života na Zemi. Dílo Stvořitele v sobě nese řád, ale ty soulad v sobě nemáš.

Boží zákony vedou k pořádku, lásce, harmonii a nakonec k dokonalosti. Pamatuji, že osud nezměníš, když ho budeš chtít svým malým já ignorovat, či dokonce se ho budeš pokoušet měnit. Harmonie je potřebná všude, v univerzu i na Zemi, a výjimky neexistují. I Ježíš za svého pozemského života říkal: „Ne jak chci já, ale jak Ty chceš, Otče!“ (Lk 22,42)

Tvé vlastní životní zkušenosti ti jasně napovídají, že osud leží v tobě, ne někde mimo. Nebo jinak: ty sám jsi osud, dokud ho nenaplníš!

Pokud předchozí větu správně pochopíš, dojdeš logicky k závěru, že duchovní vývoj znamená pro celý tvůj život dobro. Také to, že život na onom světě a zde na Zemi jde po společné linii.

Přijetí osudu ti pomůže najít nitky k utkanému osudovému plátnu celého tvého života. Přestav si ho třeba jako koberec – rozvázané nitky spojíš, zamotané rozpleteš. Jak to dokážeš? Tím, že budeš následovat rady svého průvodce, že se budeš snažit stát se čistým a poznat božský řád. To vše povede k tvému duchovnímu rozvoji.

Čím víc příležitostí zvládneš, když budeš odstraňovat blokády – uzly, zbavovat se nelásky, tím víc začneš svůj osud naplňovat. Současně se stáváš více milujícím, pokornějším, vděčnějším. Pak se už nebudeš ostatních sourozenců ptát, jak postupovat. Půjdeš cestou vlastních zkušeností a povede tě po ní tvůj průvodce.

K takovým názorům, bohužel, dochází většina lidí až utrpením a bolestnými zkušenostmi. Na Zemi žije každý zatížen disharmonií, nemocí, zklamáním. Ale zatížení nelze odhodit! Pokud někdo žije na úkor druhého, když zneužívá vlastní duchovní síly a zhoršuje kvalitu své aury, problémů se nezbaví.

Milý příteli, chci tě takového života ušetřit. Osudovým ranám se nevyhneš, proto je přijímej s vděčností, vždyť tě prověřují, zda jsi pevný a ochotný své dluhy splácet. Ale můžeš prosit svého průvodce, Krista a Boha o pomoc a sílu. To vše ti pomáhá pochopit řád.

Doufám, že díky tomu, co jsi nyní slyšel, ses rozhodl. Jsi plný odhodlání, od něhož tě už nikdo neodvrátí. Chceš splnit a naplnit svůj životní osud.

Bůh je velkolepý režisér – vede tě nesčetnými křížovatkami a cestami k nejvyššímu cíli, smysluplnému naplnění pozemského osudu. Ovšem pokud se jím vést necháš! Nejenom ty, také já chci s důvěrou vložit svůj život do Jeho rukou. Vždyť vím, že Bůh chce jenom moje dobro. Chce dobro pro mě a všechna stvoření.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SVÉ ROSTOUCÍ DUCHOVNÍ SVOBODĚ

Bůh budiž pozdraven!

Každé ano znamená uvolňující energie pro tvoji spoutanost. A po svobodě touží všichni tvorové, nejenom ty.

Protože žiješ na Zemi, máš podmíněně svobodnou vůli. Můžeš ale volit mezi dobrem a zlem.

Rozhodneš-li se pro dobro, pocítíš ve své duši štěstí a svobodu, následkem zla se dostávají stavy opačné – byl bys nešťastný a spoutaný. Proto tě učím žít vědomě; být pánem vlastních myšlenek, pocitů, přání, představ a činů. Pak svobodný budeš.

Apoštol Pavel ve svém dopise Galatským (5,13) napsal: „Ke svobodě jste povoláni! Jen ji nezneužívejte pro své choutky, protože v lásce máte sloužit jedni druhým!“ Jak tomu porozumět? Konáš-li z lásky, stáváš se svobodným.

Pokud bychom v hloubi svého nitra nebyli všichni svobodné děti Boha, nebyli bychom touhou po svobodě posedlí. Když se cítíš často spoutaný a omezovaný, máš pocit, že život nemá cenu. Nechtěl bys mít víc svobody, aby se tlak uvolnil?

Tvor, který „musí“, svobodu nemá. Pocit svobody nepoznal. Ovšem kdo zná „já chci“ a také „jdu do toho“, ten pocit svobody a osvobození zažije. Čím víc si uvědomuješ svůj původ, tím více se k osobní svobodě blížíš.

Ovšem kdo lpí na vnějším světě, kdo žije požadavky svého malého já, ten nesvobodný zůstává a žije v připoutanosti.

Proto ti radím: dívej se na sebe tak, jak tě vidí Bůh - jako bytost volnou, moudrou, milující a usilující o dokonalost.

Stále si opakuj: „Posiluji svoji vůli, odpovědnost za svobodu a vůli pomáhat druhým. Chci v tomto smyslu sloužit a podílet se na našem společném vesmírném poslání. Vím, že Kristus mi v tom pomáhá, a jsem si jist, že mne vede Bohu blíž.“

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

DEJ RADOSTNÝ SOUHLAS VNITŘNÍMU DUCHOVNÍMU VEDENÍ

Bůh budiž pozdraven!

O svém duchovním průvodci jsi už slyšel. Každý má tohoto milého Božího služebníka k dispozici, tak ti Bůh pomáhá. Podporu těchto bytostí potřebují všichni tvorové Země – jak na povrchu, tak v atmosféře, tak uvnitř planety. Pokud duchovního průvodce požádáte o duchovní ochranu, dostanete ji.

V žalmu (32,8) Bůh sděluje: „Chci tě vést, ukázat cestu, po které máš jít. Chci, abys šel pod mým dohledem.“

Pomoc svého průvodce poznáš nitrem. To v duši máš potřebné smysly vnímající jeho vedení. Ovšem chceš-li se nechat vést. Proto ti radím, zabývej se svými pocity, protože uvnitř máš zdroj, jenž nevysychá.

Budeš-li ochotně a s radostí souhlasit s tím, že se necháš svým průvodcem vést, zmohutní fluidální pásmo, které tebe a tvého ochránce propojuje. Pak začneš silně vnímat jeho pomoc.

Budeš-li se opravdově zabývat podstatou svého života, začnou ti stále častěji přicházet vnuknutí, tušení, inspirace. Pak se konečně rozzáří tvé vyšší Já. Tehdy, pln oddanosti, se v horoucích modlitbách přimkneš k Bohu, Kristu a Božím poslům.

Máš-li problémy, nevíš-li si rady či hledáš-li pomoc, zkus zprvu vše řešit ve svém nitru. Postup je jednoduchý: vnitřně, a tedy beze slov, popros svého průvodce. Ve ztišení sleduj každíčkou myšlenku, každý pocit. Tak totiž k tobě tvůj průvodce promlouvá. Však pozor, neprogramuj se předem, že nic neuslyšíš, pamatuj, že takhle se projevuje malé lidské já a rozum.

Pak tvé zkušenosti začnou růst. Poznáš, že vnitřní pohled pomůže každý problém pochopit a že ho potom snáze řešíš. Začneš vnímat ochranu a poznáš pocit bezpečí.

V žalmu se praví: „Dobrotivý duch Boží tě vede přímou cestou.“ (143,10) Proto s důvěrou odevzdej svůj život do Božích rukou. Také prověřuj rady a pokyny z nitra.

Pak tě povede tvé vlastní vyšší já a jednou v duchovních sférách i vědomí nejvyšší.

Až odrosteš pozemskému vývoji, tedy až budeš pozitivní bytostí, pak už ochranné a provádějící bytosti potřebovat nebudeš. To již budeš žít láskou, protože tak zákonitě láska Stvořitelova působí.

A láska tě povede stále výš, až krůček po krůčku se staneš dokonalým.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO SVÉMU CÍLI A DOKONALOSTI

Bůh budiž pozdraven!

Minule jsem skončil u dokonalosti. Tou také začnu.

Rozhodneš-li se, že chceš jít Bohu blíž a pracovat na své dokonalosti, a já tě o to prosím, pak se na to začni hned připravovat. Začni hledat lásku Kristovu, protože ta tě zavede do duchovního lidského království. Dovedeš si představit takovou krásu?

Na Zemi mluví různí duchovní „guruové“ o zasvěcení atd. Jejich obřady jsou plné zevních honosných ceremoniálů. K tomu se nechci vyjadřovat. Já tě vedu k práci na sobě, ke spolupráci s duchovním průvodcem a k prosbám k Ježíši Kristu, protože i on ti může pomáhat.

Základem všeho je niterné uvědomění si toho, kým skutečně jsi. To je pro tebe zásadní! Uděláš-li si prostor pro zklidnění, začneš-li přemýšlet či umíš-li meditovat – viz kniha Vnitřní síly a meditace – poznáš, že dosažení cíle ti usnadní mnoho metod.

Další doporučuji já a možná ti bude připadat schůdnější:

Udržuj svoji mysl čistou – kontroluj své myšlenky a pocity. Nemysli na nic, co není hodno tebe, tvých přátel a Boha. Respektuj jeho zákony.

Nebo jiný návod: Neř se do něčeho pustíš, *pozvedni nejprve svou mysl k Bohu* – poděkuj za dosavadní pomoc a popros o zdar tvého konání. Po mostě tvojí důvěry pak přijde k tobě Jeho energie lásky.

Já tvrdím, že další cestou k dokonalosti je houževnatost. Ovšem houževnatost v rozvíjení jistoty všudypřítomnosti Boží. Jednak je přítomen v tobě, ve tvé Boží jiskře, ale také na tebe shlíží. Ví, kde žiješ, co právě děláš - o tom všem Bůh, náš Otec, ví.

Jsi-li prostoupen Boží přítomností, důvěrou v Něho a Jeho láskou, pak nezbývá místo pro pochyby, starosti a strach. Takže – neboj se, ale miluj!

Ano, je to nekončící boj sám se sebou, usilování o přijetí duchovních hodnot, snaha o vnitřní čistotu, oproštění se od pozemských negativních činů a diktátu nízkým lidským já. Teprve později, až vyzraješ, pochopíš hluboký obsah těchto myšlenek. Mohou tě vyprázdnit, uvolnit tenzi nitra a připravit pro uvědomění Boží blízkosti.

Mnozí se domnívají, že je tímto způsobem připraví jóga anebo meditační kurzy. Ale to je rozumové rozhodnutí a stejným způsobem se k tomu staví „mistři“ či „guruové“. Poslechni moji radu, vždyť se ze všech sil snažím tě vést k Bohu - neúčastni se takových aktivit, pouze ti otevřou auru. A ty, přestože se snažíš jednat v souladu s přáním Boha, se staneš obětí nízkých léček negativně zaměřených bytostí.

Svůj souhlas s cestou k dokonalosti vyjádři tak, že si vezmeš k srdci to, co zde zaznělo. Pak zahoříš touhou po vzestupu a aktivizuješ svůj energetický potenciál.

Nakonec po zdolání mnoha duchovních vrcholů jako bytost dokonalá vystoupáš až k Bohu.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

DEJ SOUHLAS SVÉ ROSTOUCÍ LÁSCE K SOUZNĚNÍ S LÁSKOU BOŽÍ

Bůh budiž pozdraven!

A nyní se společně dostaneme k přijetí dalšího důležitého cíle. Radím: Dej souhlas k růstu své lásky, přej si, aby souzněla s láskou Boží.

Univerzální, ničím neomezená láska Boží nedělá výjimky, ani rozdíly, nikoho neupřednostňuje. Vše nezištně objímá svojí láskou. Božsky milovat znamená být v celém univerzu aktivní. Láska Boží je zdrojem a cílem všeho bytí. Neustále se projevuje v nových a vyšších formách.

Proč si myslíš, že mluvím o něčem, co se tě netýká? Chci, abys Boží lásku pochopil.

Láska pozemská je pouhý odlesk lásky Boha. Láska člověka spočívá v pouhém chvilkovém opojení. Ale slibuji, až budeš duchovně zralý, poznáš nekončící stav blaženosti. Poznáš Lásku, jež tě celého zahálí.

Až v tobě láska Boží vzplane, budeš od všeho osvobozen. Budeš volný pro vše pozitivní, co tě těší a činí šťastným. Nepoznáš, co je nedostatek či omezení.

Tak daleko ještě nejsi, a proto dále poslouchej:

Milovat znamená poznat. Poznat sílu lásky, která duchovně milujícího vede ke sjednocení.

Čím víc objevuješ prapůvod božského působení lásky, tím víc po ní toužíš a usiluješ. Ona tě přitahuje, ale přesto jsi vnitřně volnější a svobodný. Nikdy nejsi nasycen, nikdy jí nemáš dost. Ani ty, ani nikdo další. Plamen lásky Boží spálí všechny nedostatky a chlad.

Bůh je Láska, která nedělá nic, než že miluje. A proto i On chce, abychom se neustále v lásce zdokonalovali – takové je vysvětlení závislosti v lásce a vztahu k Bohu.

Neexistuje nic lepšího, než toto hledat. Neexistuje nic razantnějšího, mocnějšího, více osvobozujícího, dokonalejšího. Vlny lásky působí dobro všem stvořením. Pomáhají a usnadňují zvládat těžkosti, ulevují v obtížích. Ony jsou motivem, inspirací vedoucí k hodnotným skutkům, to ony probouzejí touhu podobat se Stvořiteli.

Pravá láska směřuje zrak vzhůru, drží tě v optimismu a svobodě. Už tě neúkoluje tvé malé já, nemáš tendenci být negativní.

Čím víc lásky rozdáváš, tím víc jí dostaneš. Neboť nejvzácnější tvořivá forma zpětné vazby je láska k bližnímu.

Pozorně jsi četl. Uvědomil sis, že právě do takového mocného pole lásky tě směřuji. Jak tedy žít lásku k bližnímu, se ptáš? Jednoduše – dívej se na své sourozence očima Tvůrce. Buď jim pomocnou rukou Boží. Rozpoznej v nich prajiskru, Světlo Boží.

Ježíš to vyjádřil takto: „Miluj Boha, svého Stvořitele, nade vše a svého bližního stejně jako sám sebe.“ (Mk 12,30-31)

Tak tedy: Miluj Boha ve svém bližním a zároveň žij lásku k bližnímu. Tehdy se pro něho, ale i pro sebe staneš zdrojem duchovního požehnání. Tak pomáháš svému bratru probudit a rozsvítit Boží prasevřtlo. Pak začne tvůj bratr konat pod vlivem svého vyššího Já.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO PŮSOBENÍ KRISTOVA SVĚTLA V TOBĚ

Bůh budiž pozdraven!

Chci tě svými slovy přivést ještě blíž ke Kristu a tvoje vědomí prohloubit.

Slova apoštola Pavla trochu pozměním. „Pro tebe, křesťana, existuje jediný Bůh, Otec, který vše stvořil, a jediný Pán - Ježíš Kristus. Skrze něho bylo vše stvořeno a jemu vděčíme za to, že jsme.“ (1Kor 8,6)

Zeptám se tě: Jaký máš názor na Krista? Ale připomínám, že ne všechno já o Kristu vím. Nedokážu mnohdy lidskými slovy vystihnout čisté duchovní pravdy. Takže moje formulace mohou být jen částečně pravdivé.

Kristus je první bytost stvořená Bohem. Jeho jediného Bůh stvořil osobně. Kristus je tedy bytost s nejvyšší vibrací. Nemá duálního partnera, ale Bůh ho vybavil tvořivým dualistním principem, principem „otec - matka“. Tento princip mají jen oni dva.

Bůh svá stvoření obdarovává skrze Boží prajiskru svobodným životem a Bohu podobnými vlastnostmi – svobodnou vůlí, moudrostí a láskou.

Kristus tyto prajiskry obaluje vlastním světlem. Znaky Kristova světla jsou podobné Božím, ovšem vztahují se k jednotlivým bytostem.

Už chápeš, jak mocná duchovní bytost jsi? Máš božsky - kristovský duchovní původ! A Kristus, člověk Ježíš, je tvým bratrem! Právě skrze něj se projevila pravda, láska, síla a moudrost Boží.

Tvůj úkol je pracovat na duchovním vývoji. Potenciál v sobě máš. Pamatuj tedy na vzácný svůj původ a konej tak jako kdysi na Zemi Ježíš.

Nebud' pyšný na svůj původ, pýchy jsi zažil až dost. Způsobil sis tím jenom neštěstí. Uvědom si – pravým synem Božím je pouze Kristus. Ale lidští sourozenci se mu mají svým myšlením a činy podobat.

Fakt, že se Ježíš narodil na Zemi, tě duchovně neuzdraví. Ale začne se ti vše vyjasňovat, až si uvědomíš svůj duchovní původ a zrod. Pak, jak řekl Ježíš Kristus: „V oněch okamžicích poznáte, že jste ve mně a já ve vás.“ (J 14,20) Podobnou alegorii vyjádřil ve vztahu ke svému Otci: „Já jsem v Otci a On je ve mně. Já a Otec jedno jsme!“ (J 10,30)

Až duchovně ve svém nitru procitneš, zvoláš: To moje vyšší Já a jistota stálé Kristovy přítomnosti mě trvale naplňují radostí a vděkem. Nechám svou lásku a důvěru k Tobě, Kriste, růst. Vždyť jsi mi slíbil: „Nestarej se, jsem stále s tebou.“ (Mt 28,20)

A proto radím: mysli, vnímej a jednej jako Ježíš Kristus. Pak tě povede coby svého následovníka.

Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

ŘEKNI ANO NÁVRATU K BOHU

Bůh budiž pozdraven!

Závěrečná část pojednává o konečném návratu k Bohu, do věčného života v dokonalosti. Tehdy ukončíme svoji duchovní cestu a vývoj. Ano, týká se to tebe i mne.

Vystoupáme na nejvyšší vrchol - do nekonečné říše Boha.

Až získáte neotřesitelnou jistotu, že toto je pravý váš cíl, pak zažijete osvobozující, oblažující duchovní prozření. Krásu života v harmonii a řádu Božím.

Proud božství tě nese ke stále hlubšímu poznání a k lásce. Pak přijde doba, kdy se dovrší naše jednota s Bohem.

Tehdy zažijeme majestát ohromující lásky, spravedlnosti a jednoty všeho tvorstva.

Prostoupení láskou Boží, moudrostí a plnou svobodou budeme plesat coby dítka Boží.

Pokud se mi podařilo tě přivést k tomu, že v nitru zažíváš alespoň částečnou jednotu se Stvořitelem, pak jsem ti zprostředkoval něco hodně cenného. Vždyť už pouhá představa návratu k Bohu, výchozímu bodu našeho bytí, aktivuje živé pouto se zdrojem věčného života.

Jsi duchovně vědomá bytost.

Účastníš se plánu Boha a jistě víš, že pozemská smrt neznamená konec. Jedná se o pouhou obměnu obalu a tvojí duše se netýká.

Měnit však máš svůj vnitřní život tak, abys po ukončení své pozemské pouti mohl zvolat:

*Nevím, odkud jsem přišel,
nevím, kam budu vzat.
Ale vím, že nade mnou je láska,
která mne nikdy neopustí!*

Ano, všechny bytosti v univerzu budou zasaženy božskou láskou. Budou také podněcovány k dokonalosti.

K tomu výpověď Kristova: „Bůh je čistá láska, a kdo v ní setrvá, zůstane v Bohu a Bůh v něm. To je nejvyšší cíl dokonalého života - být zajedno s Bohem.“

Můj úkol vést tě, přivést Bohu blíž nyní končí.

Ale věz, jsem vždy připraven tě i nadále vést tam, kam se cítíš být přitahován. Budu se snažit i nadále sdělovat další pravdy. Proto tě prosím, stále hledej a buď bdělým.

Bože, prosíme tě, pomáhej nám s učením ve snaze dobrat se oné věčné, definitivní pravdy, tolik potřebné k dosažení dokonalosti.

V lásce, Bůh budiž pozdraven!

Emanuel

MOUDRÉ MYŠLENKY

1

Když jdeš do sebe, stáhneš se do svého nitra, pak se od své duše a ducha dozvíš, jaký máš být a jaký být můžeš: láskyplný, věrný, dobrotivý, Bohu oddaný, nezištný, ochoten pomoci všem sestrám a bratrům ve všech životních situacích.

Máš být také tolerantní k rozmanitým názorům druhých, avšak odmítavý vůči nepravdám a satanskému svádění. Když něco podobného odhalíš, je tvou povinností své sourozence před tímto nebezpečím varovat.

Zůstávej zejména v důležitých životních situacích klidný, mírný, vyrovnaný a silný!

Pomáhej ze všech sil pravdivými slovy, správnými činy, energií a také duchovním světlem svým slabším bratrům i sestrám. Dělej to tak, jak umíš nejlépe.

Potkávej nespravedlivost a pokoření s porozuměním, s vědomím, že se všechno změní na bohu-libé, dobré a že při tvojí dostatečné trpělivosti a důvěře vždy spravedlnost Boží prozíravosti zvítězí.

2

Skrze tvou činnou lásku k bližnímu a vroucí víru v Boží lásku, skrze tvoji víru a lásku ke Kristovi, stejně jako k tvému duchovnímu průvodci a všem ostatním dobrým duchům ochotným pomoci můžeš vybudovat most do světlého nadzemí. Po něm nás můžeš dosáhnout a stejně tak dosáhneme my tebe.

Uvědom si: Čím jednodušeji žiješ, čím jsi prostší, přirozenější a více milující, tím lépe poznáš svoji vnitřní duševní osobnost!

3

Zapamatuj si: Všechno, co tvůj Tvůrce od tebe, svého stvoření očekává, je odevzdání se lásce k Němu plnou silou tvého vědomí. Neboť tvůj Tvůrce je čistá láska, a z této čisté lásky stvořil i tebe.

Všechny Jím stvořené zralé děti milují Boha, znají Boha a plní jeho vůli tím, že mu nezištně slouží.

4

Uvažuj: V Božím vědomí spočívá základ tvé dokonalosti. V Božích očích a v Jeho věčném myšlení nejsi od Něho odpadlý, zmatený, hříšný pozemšťan, ale Jemu podobný věrný obraz. Uvědom si to a podle toho žij!

5

Činnost tvého Tvůrce je v pravém smyslu slova vyjádřena: milovat!

Pro tebe to znamená: Když v Božím duchu miluješ tak, jak jsi schopný ve svém stupni vývoje, pak žiješ v Bohu. Neboť potom pochází každá myšlenka, každé chtění a konání od Boha, a ne od vnějšího rozumového myšlení, chtění a konání. Pokud jsi naplněn takovou láskou, dostanou se tvoje duše a duch do tak vysoké vibrace, že je nic satanského, disharmonického nemůže vyvést z duchovní Boží rovnováhy.

6

Uvědom si svoji pravou hodnotu! Z hlediska Stvořitele jsi především bytost, která je v důsledku svého odklonu od Boha podrobená duchovním zákonům a nakonec inkarnovaná v pozemské tělo. Nechej svoji duši a ducha skrze tebe, pozemského člověka, tak zářit, aby z toho měli tvoji sourozenci duchovní užitek.

7

Jako zralý, citlivý člověk buď vnímavý ke své Boží jiskře v sobě! Nedovol dobrovolně nikomu, aby tě odvrátil od tvé cesty k pravdě, k poznání a hlavně k rozvinutí světla lásky!

8

Soustřed' celé své bytí na lásku Boží! Buď dobrovolně Jeho dítětem! A proto také dobrovolně podříd' svou osobní vůli vůli Boží! Pak bude všechna tvoje činnost vedena k bohu-libému výsledku.

9

Uvědom si: Pravá pohnutka Božího a Kristova světla v tobě je láska. Nepotlačuj proto také pozemské formy božské duchovní lásky.

Bud' soucitný a ochotný pomoci všem méně zralým sourozencům, všem, kteří jsou unaveni pozemským putováním, smutní, nemocní, osamělí, potřební a nenávidění.

Reaguj na signál lásky, na Boží a Kristovo světlo v tobě. To pak bude silné a mocné, posílené od Boha a Krista, a dosáhne těch, kteří je potřebují!

10

Podřid' dobrovolně svou vlastní vůli vůli tvého Tvůrce a měj pevnou důvěru a absolutní víru k Němu! Pak můžeš být přesvědčen: Jeho láska je stále v tobě a blahodárně ve tvém životě působí.

Budeš-li mimo to žít podle duchovních zákonů, pak nikoho nepoškodiš a budeš zbaven vážných potíží.

11

Vmysli se do lásky Boží! Bůh pozoruje každé úsilí, které děláš z lásky.

Tím také plníš svůj životní plán duchovního vývoje, přiblížíš se Bohu a zdokonalíš svůj vlastní životní potenciál.

Ty víš: Ve škole života je třeba se hodně učit lásce k Bohu a lásce k bližnímu.

Uvědom si, že pozemská láska bez duševní moudrosti žádnou láskou není!

Proto ti radím: Uč se rozlišovat mezi nestrannou a soucitu plnou láskou na jedné straně a emocionální láskou na straně druhé. Ta tě ochromuje a škodí ti!

Pamatuj si: Milovat v duchovním smyslu znamená nezištně rozdávat světlo lásky ze své vlastní duše a ducha. Ten tě spojuje se světlem lásky Boha a Krista.

12

Uvědom si z vlastní zkušenosti, že láska je univerzální prostředek k řešení mnohých tvých problémů, potíží a nedorozumění.

Má rada: Abys odstranil všechny své problémy v duševní lásce, obrať se ve svém malém já na vědomí svého vyššího Já! Nech svoji lásku působit! Spoj v sobě vědomě k společnému vyzařování světlo lásky Boží jiskry, Kristovo světlo lásky a světlo lásky své duše! Budeš žasnout a radovat se, jak se i zauzlené problémy vyřeší.

13

Pamatuj: Jestliže duchovně nezištně miluješ, jsou ti, kteří tě milují, na tvé straně. Proto se raduj: Život věčný čeká na tebe a na všechny, kteří Boha milují! Neboť Bůh je láska, a kde Jeho láska panuje, tam nedochází k rozdělení.

14

*Neuvažuj o protihodnotě síly lásky, kterou vysíláš.
Vždyť duchovní láska je nezištné darování energie lásky - bez jakékoliv myšlenky na odměnu!
Tvoje duše a duch se musí učit v pozemské škole života stále víc nezištně rozdávat duchovní lásku.*

Důsledkem tohoto procesu zrání je vnitřní krása, která odpovídá ideálu univerzální duchovní krásy.

15

*Předej vše Boží moudrosti a lásce, neboť vše působí na tebe pozitivně podle zákona všemohoucnosti.
Nech jednoduše panovat lásku a ve všech životních situacích buď upřímný, čestný a láskyplný!
Pak nenajdou ti, kteří chtějí tvoji duchovní smrt, žádnou možnost, aby tě svedli k odklonu od Boha.*

16

Ježíš přece řekl: „Miluj Boha nade všechno a svého bližního jako sebe sama!”

Tímto vysokým přikázáním vyjadřoval Ježíš: Netlum v sobě sílu Boží lásky, ani nepotlačuj sílu lásky k bližnímu. Ty do tebe proudí prostřednictvím Krista a vyšších duchovních bytostí.

Předávej z lásky k bližnímu tuto sílu dál! Vždyť tvoje duše a duch si zákonitě ponechávají to, co sami potřebují k vlastnímu duchovnímu vývoji - aby ses mohl vyvíjet k dokonalosti.

17

Snad se častěji ptáš: Jak mám jít svou duchovní cestou?

Je to jednoduché: Miluj! Miluj hodně! Mluv málo! Neodsuzuj nikoho! Snaž se o všechno, co je bohu-libé, dobré, ušlechtilé a čisté! Dávej a dělej všechno pro svůj duchovní cíl a jdi neúnavně vpřed! Pak ti můžeme pomoci k tvému spasení!

18

Uč se žít tak, abys spojil své duševní, duchovní a pozemské síly do jednoho celku lásky. Duchovní láska znamená, že vidíme dobro a Boží lásku, jak působí v Jeho zákoně příčiny a důsledku. Přesvědč se, zda jsi již taková bytost lásky! Poznej, zda jsi ke všem duchovním sourozencům láskyplný, tolerantní, ochotný pomoci, trpělivý, přátelský, pokorný a ohleduplný! Všechny tyto dobré vlastnosti jsou spojeny v duchovním pojmu „láska“!

19

Radím ti: Bud' vděčný za svoji karmu! Když ji správně využiješ, získáš mnoho duchovních poznatků. Uč se chápat účinky zákonů a jejich příčiny. Nekritizuj svého Tvůrce, nestav se proti Němu. Odpor jen oslabuje tvé životní síly. Pomoz, miluj a bud' vděčný všem, se kterými tě tvoje karma spojuje. Dozrávej duchovně a předávej svoje poznatky dále, aby také jiní mohli být své karma zbaveni. Tak pomůžeš při jejich spasení a budeš pomocníkem pro přípravu Kristovy cesty.

20

Často slyšíš od jiných, a někdy to snad říkáš také sám: „To je právě moje karma, to musím přjmout!“

Je správné a dobré, když přijmeš působení Božích zákonů. Těš se, neboť tato lidská slova jsou již takovým poznatkem! Tím bude působení zákona příznivě ovlivněno. V duchovní pravdě platí, že milosrdná láska Stvořitele reaguje pozitivně na souhlas s karmou a poskytne ti větší prostor k nápravě.

21

Zaměř svoji veškerou pozornost, svoje úsilí a působení na jedinou pravou skutečnost: na Boha. Neboť On je láska, On je světlo, život a pravda.

Bud' šťastný, bud' naplněn radostí a dívej se neochvějně do světla vpřed. Pohybuj se a žij ve věčně zářícím světle lásky Stvořitele, neboť on není žádná vratká relativita, nýbrž absolutno tvého bezpečí.

22

Měj naději v pozitivních myšlenkách a modli se za ně! To je metoda, která ti umožní lehčeji snášet karmu, vede totiž k jejímu osobnímu ulehčení.

Uvažuj: Jakmile jsi pochopil svůj úkol, bude tvoje karma vyrovnaná a už pro tebe neexistuje. Využij svůj pozemský život, aby ses osvobodil od minulých prohřešků!

23

Prováděj kontrolu myšlení, neboť tato činnost čistí, léčí a pozvedá k vyšším duchovním vibracím! A ty zase posilují duchovní rovnováhu. Uvědom si to a uč se z toho, neboť tě karmický zákon vede k okolnostem a stavům v tvém životě, které potřebuješ pro svoje zdokonalení. Přijmi proto s láskou všechno, co je ti z Boží milosti poskytnuto a hledej ve svém „vyšším Já“ to, z čeho se ve dle svých vlastních zkušeností můžeš učit.

Moje rada: Vše je pro tebe snadnější, když se necháš prozářit duchovním světlem a duchovní láskou a podřídíš se vůli Boží.

24

Já vím: Pro tvoje „nižší já“, také „ego“ zvané, je samozřejmé, že se bojíš nemoci, bolesti, nouze a zármutku.

Proto ti radím: Víc, než ti může nabídnout celá tato Země, nabízí ti Bůh, jestliže se Mu v lásce podrobíš tím, že přijmeš Jeho moudrý plán! Neboť v něm se skrývá duševní rozvoj, mír a srdce přeplněné vděčností a láskou.

25

Když tě Bůh zbaví něčeho, co ti bylo milé, uč se toho oprostít; uč se něčeho vzdát; uč se něčeho zřeknout.

Uvědom si v takové situaci: Bůh ti chce ve své hluboké lásce poskytnout pro tvůj život to nejkrásnější, to nejlepší, to nejčistší.

26

*Milé sestry a bratři! Já, Emanuel, jsem se již zmínil:
Tvoje karma je pro tebe nedokončenou lekcí.
Proto ti radím: I při takové nedokončené lekci
pozoruj s klidným vědomím, bez obav, základní
příčiny. Těš se, že jsi je objevil.*

*Pokud je ještě neznáš, pros svého Tvůrce o možnost
učit se při této příležitosti, jak s Boží pomocí
svoji karmu překonáš. Tak se postupně dostá-
váš k novým poznatkům a zbavuješ se pout mi-
nulosti.*

27

*Ty sám nemůžeš vědět, zda to, co je pro tebe lepší,
leží v materiální, nebo duchovní úrovni.*

*Uč se svůj kříž nést v oddanosti a v zaměření se
k Bohu! Neboť tvůj život na Zemi v minulosti
tě vede k tvému duchovnímu znovuzrození.*

28

Nepochybuj nikdy o moudrosti svého Tvůrce! Nechá i pro tebe uskutečnit „zázraky“, pokud si to zasloužíš. Uvědom si: Miluj Boha z celého svého bytí, s plnou odevzdaností svých duchovních a vnitřních sil.

29

Hledej stále svého Tvůrce a jeho dobré skutky v sobě a kolem sebe. Při zvýšené vibraci svých smyslů si uvědomíš, že milosrdná Boží láska má s tebou a vývojem lidstva moudré a zázračné záměry.

30

Víš ze své vlastní zkušenosti, že v pozemském životě se často něco nezdaří. Moje rada: Hledej, proč je tomu tak! Když najdeš příčiny, uč se z toho, když je nenajdeš, tak se tím netrap. Nech událostem volný průběh a pokus se vše podle svého svědomí napravit, zvláště když jsou postiženi i tvoji bližní. Zaměř svůj duchovní pohled na Boha! On obnoví opět pořádek tak, jak je to pro tebe nejlepší. Uvědom si to jako pravdu!

31

Neplánuj nic, než to, co jsi předtím dobře rozvážil, je-li to vůle Boží! Udržuj stále svoje vědomí, své smysly, své oči a uši otevřené pro pravdy a moudrosti, které ti chce Bůh o jiných sourozencích nebo o přírodě sdělit! Neboť všechny věci působí vzájemně na sebe a pro hledače pravdy a moudrosti vedou k dobrému. Zvyšování tohoto vzájemného působení k dobrému vnímají zvláště duchovní sourozenci, kteří milují Boha z plného vědomí svých duší. Toto je působení v souladu s Bohem a Jeho zákony.

32

Na základě svých zkušeností se Stvořitelem si často říkáš: „Jak jsem jen mohl pochybovat o Boží lásce!“ Vše je obsaženo v proudu života. Tak proudí také moudrost, víra a láska i do tvého života, a čím více máš důvěry ve svého Tvůrce, tím více ovoce věčného života najdeš u Božího stolu. Pochybnosti o Božím vedení přinášejí chaos a utrpení, podřízení se Božímu vedení milosrdnou pomoc a lásku!

33

Nepřipust' ve svém vědomí žádné pesimistické myšlenky! Jsi nositel Boží jiskry a Kristova světla a životní radosti. Nemáš žádný důvod, abys byl v krátkém rozpětí svého pozemského života zarmoucený nebo zatrpklý.

Mysli v mohutných duchovních dimenzích: Mnoho miliard lidských stvoření bylo již vtěleno do pozemských těl a dosáhlo duchovního Božího cíle, duchovního vzestupu a věčného života.

34

Nepoddávej se mamonu a nedovol také žádným materiálním životním potížím tohoto světa získat nadvládu nad tvým duchovním vědomím!

Obrat' se hned na počátku svých pozemských potíží s prosbou o pomoc na Boha. Potom mistrně a správně zvládneš svoje problémy.

35

Když jsi tělesně unavený a ochablý, potom dávej obzvlášť pozor! To je příležitost pro útoky negativních bytostí. Hledej rychle pevné spojení s Bohem, neboť tak ti pomůže osvěžující Boží láska, Jeho posilující dobrota a Jeho životadárná síla. Takže se můžeš zase napřímit a pokračovat v plnění svých povinností.

36

Nesoustřeďuj svoje myšlenky, pocity a slova na nemoci, disharmonie a jiné negativní potíže! Zaměř své snažení ve všech směrech jen na Boha, na Krista a na jejich zákonitou harmonii a pořádek. Potom pocítíš, jak se oprostíš od disharmonie svého těla a proměníš s Boží a Kristovou pomocí temné síly v léčebné zářící atomy.

Uvaž tuto větu: Kdybys mohl stále v těchto jasných atomech žít, nemohly by na tebe působit žádné disharmonické vibrace, neboť tato světelná energie odstraní ihned každý negativní nepřátelský vliv.

37

Překonej svůj egoismus! Potom se rozvinou květy tvého duchovního sebevědomí. Tvůj egoismus tě totiž omezuje a neoponechává tvé duši a duchu žádné místo k dýchání a životu.

Člověk bez egoizmu je lidský a plný porozumění, soucitu a tolerance ke svým postiženým sestrám a bratrům. Egoismus naproti tomu vede k prázdnotě a osamělosti. Nezištné působení zvyšuje lásku k Bohu, ke Kristu a ke všem spolustvořením.

38

Musíme si být stále vědomi, že potřebujeme odpouštět. Musíme se také sami učit, upřímně a dobrovolně odpustit, a to bez ohledu na možné nevýhody.

Kdo již získal schopnosti vidět v nitru svého bližního Boží jiskru, pro toho je lehké vidět jednotu všeho stvoření.

39

Nebýt schopen odpustit, prominout, neprojevit dobrou vůli, to vše znamená utrpení! Pokud nejsi ochoten odpustit, pak jsi k tomuto utrpení připoutaný.

Nediv se proto, když se ti přihodí nedobré věci! Takové činy přitahují k sobě podobné. Oprosti se od toho. Teprve pak žiješ v duchovní svobodě.

40

Oprosti se také od neoprávněné kritiky a posuzování! Tvoji bližní, kteří to dělají, nevědí, co činí. Působí proti Božímu plánu, který chce všechna stvoření osvobodit, spojit a duchovně zlepšit.

Modli se za ně a ukaž jim, jak mohou pomoci Boží plán uskutečnit!

DOSLOV AUTORKY KNIHY

V této části knihy vám předám ještě další poučení a rady, které jsem získala z učení božských pomocníků.

Nejsme inkarnováni v ráji, ale na planetě pokání a odpykání. Vracíme se na ni, abychom vyrovnávali své nedobré skutky z minulých životů, které jsme zde učinili.

Abychom byli schopni si tento úkol uvědomit a splnit, staví nám Bůh ve své lásce a milosrdenství prostřednictvím Ježíše Krista ku pomoci pomocníky, kteří nás seznamují s duchovní pravdou, se smyslem, cílem a úkolem pozemského života. Jen tak můžeme pochopit, proč zde žijeme a které hodnoty nás přivedou ke splnění vytčeného cíle.

Každý z nás by se měl snažit úkol, který si před svým příchodem na Zem předsevzal, splnit. Aby po návratu do nadzemí na vyzvání „ukaz nám, jaké poklady si přinášíš," mohl předložit všechny ctnosti, které si během života vybojoval.

Ten, kdo se vrací s prázdnem, prožije nad promarněnými příležitostmi a nad ztraceným časem, kdy jeho celkové snažení bylo zaměřeno jen na hmotné pomíjející zisky, velkou bolest a lítost.

Duchovní vývoj musí být zákonitě plněn. Jestliže nesplníme jeho požadavky v tomto životě, musíme se inkarnovat stále znovu, tak dlouho, až dosáhneme daného cíle.

Duchovní pomocník Laurentius nám vysvětluje, že každý z nás si před svou inkarnací přináší na Zem jen tolik úkolů, kolik jich je schopen splnit. Přesto je však většina lidí nesplní, naopak, zatížila se v procházejícím životě ještě dalšími prohřešky a nectnostmi. Ty však musí být opět odpykány a napraveny!

Řečeno číslý - před zrozením jsme si předsevzali odpykat asi 15 % starých přestupků. Ovšem během života se zatěžujeme 85 % novými prohřešky! Tato čísla ukazují, jak nutné je plnit vše, co nám Boží pomocníci radí. Pak jsme schopni zabránit dalším zátěžím, jež nás strhávají od toho, co jsme si předsevzali.

Co znamená být dítětem Božím?

Nejprve si musíme uvědomit, že jsme potomci Boha, stvoření, jejichž život je věčný.

Kdo je schopen tuto pravdu ve svém nitru upevnit a jí přiměřeně žít, neztrácí odvahu. Nepodléhá v boji s pochybnostmi, které ho strhávají od poznání pravé reality životů. S plnou důvěrou prosí svého Otce o pomoc a On mu přichází s láskou vstříc. Dá mu sílu problémy a těžkosti života správně řešit.

Nosíme-li pravdu svého božského původu pevně zakořeněnou ve svém vědomí, nebudeme schopni chybně myslet a činit ne-správnosti, protože jsme si vědomi daru procházejícího života, který nám umožňuje napravit a zvládnout svá provinění a slabosti, bojovat o ctnosti, které zdvihají život do světelných výšek, v nichž si uvědomíme krásu a velikost volání: „Blíž k Tobě, Bože, blíž!”

Jestliže jsme si vědomi, že jsme potomci Stvořitele všeho a všech, uvědomíme si i pravdu, že se všemi spolužijícími, i když dosahují rozdílných vývojových stupňů, jsme spjati bratrskou láskou. Nebudeme je potkávat s kritikou, žárlivostí, závistí a odsuzováním, ale se srdcem otevřeným pomáhat všude, kde naši pomoc potřebují.

Chceme-li pomáhat na duchovní cestě, musíme se učit neztrácet trpělivost a potkávat všechny s porozuměním a s láskou. Tím vším jim být příkladem.

Přejme ostatním jen to, co přejeme sami sobě.

Nepříznivé síly nám brání v cestě vpřed

Kdo své myšlení, pocity a skutky nechává v denním životě ovlivňovat doprovázejícími neviditelnými negativními silami, ten je jimi zadržován na cestě a růstu vnitřního poznání. Využívají a zesilují naše slabosti a chyby, protože si je nepřiznáváme a nebojujeme proti nim. Ovlivňují naše myšlení a jednání nedobrymi inspiracemi, a tak nás zatěžují stále víc. Svádějí nás z cesty k Bohu.

Tyto nedobré bytosti jsou božská stvoření stejně jako my, ale odtažují se od Boha a Jeho vůle tím, že jsou oddané Luciferovi. Planeta Země je jeho říší, a proto jsme jimi stále obklopeni.

Vedle těchto bytostí nás provázejí i božští pomocníci a na svobodné vůli každého z nás záleží, rozhodneme-li se pro konání dobra nebo zla.

Cílem nedobrych bytostí je oddálení lidstva od poznání božské pravdy, od poznání počátku, smyslu a cíle života a od víry v jeho Tvůrce. Protože nemají vlastní dostatečné síly, odtahují pomocí nedobrych inspirací životní sílu člověku. Je to pro ně poměrně snadné, protože většina lidí není schopna kontroly vlastního myšlení, cítění, jednání a uzavírání aury.

Jejich největším pomocníkem jsou strach, starosti, peníze, trápení a všechny nekontrolované pocity otevírající lidskou auru. Se získanou životní silou trápí nejen své oběti, ale i celou řadu dalších lidí.

Člověk ve své nevědomosti a neochotě věřit na jejich existenci vyživuje své nepřátele. Výsledkem jsou deprese, životní disharmonie přecházející v disharmonii tělesnou, nemoce. Je nutné uzavírat svoji auru a prosit o vyšší ochranu.

Toto uzavírání je možné docílit důslednou kontrolou myšlení a pocitů. Před přijmutím a uskutečněním každé myšlenky nebo

pocitu je nutné uvažovat o jejich pozitivních nebo negativních hodnotách, o tom, komu mohou pomoci nebo ublížit, a jaký význam mají i pro nás samé.

Všechny nedobré myšlenky a pocity jsou zachycovány naší životní kronikou a nezmizí tím, že je zapomeneme. Po smrti si je odnášíme do nadzemí a musíme je s trpkou lítostí zodpovědět a vyrovnat.

O existenci a působení nedobrych bytostí nás informují Boží pomocníci. Pomáhají člověku uvědomit si zneužívání jeho svobodné vůle, chrání ho a posilují důslednou kontrolou myšlenek a pocitů vše nedobré odmítat.

Bůh, Kristus a jejich pomocníci svobodnou vůli člověka plně respektují a při každé prosbě o pomoc ho vybaví dostatečnou silou a ochranou.

Ten, kdo ze srdce věří, že Bůh žádné ze svých stvoření neopouští, nýbrž ho vede cestami, které jsou pro něho nejpríznivější, se nemá čeho bát.

K této důvěře a víře se musí pracovat každý z nás, ovšem mohou mu přitom pomáhat Boží pomocníci. Předají mu a vysvětlí nezkreslenou duchovní pravdu.

Kultura mluvení

Lidé rádi společně diskutují, ale často nenechají svého partnera vyjádřit vše, co by chtěl. Většina ví již dopředu, co ten druhý chce říci, a přerušuje ho se snahou přivést ho na rovinu myšlenek vlastních.

To je jeden z nejnepríznivějších úkazů, protože zabráňuje poslouchajícímu obsáhnout vše, co chce druhý říci a co by pro společné dorozumění mohlo mít rozhodující význam. K precizní promyšlené odpovědi by mělo dojít teprve po poznání všech námitek nebo názorů spoludiskutujícího.

Jestliže jeho názory a námitky nejsou námi akceptovány, protože se odlišují od našeho mínění, je nutné respektovat svobodnou vůli

diskutujícího, neodsuzovat jeho přesvědčení a nenutit ho k příjmu toho, o čem jsme přesvědčeni sami. S porozuměním, tolerancí a trpělivostí docílíme mnohem více než s dominantním prosazováním vlastní pravdy.

Kdo se nenaučí jednat s rozvahou a akceptovat vůli ostatních, nebrání příjmu nedobrých myšlenek a slov, které není vždy možno vzít zpět, ten může být příčinou dalších nešvarů a rozporů a mnohdy ústí v dlouholeté nepřátelství.

To je dalším důkazem, jak je nutná kontrola myšlenek a pocitů již předtím, než vyslovíme první slova. Především je třeba si uvědomit, komu co říkám, jak reaguji a zda tím pomohu, nebo ublížím. Bezmyšlenkovité plácání nemá nikdy dobré následky.

Nepříznivé síly nás zaplavují nedobrymi sugescemi. Ty si neuvědomujeme. Zesilují naše vzrušení a vše končí ztrátou potřebného sebeovládání. I zde je třeba upevňovat víru v pomoc ve všech situacích a při nebezpečí nepodléhat nekontrolovaným pocitům. Být si vědom vlastních nedostatků a nevěnovat pozornost chybám druhých. Prosit své vyšší průvodce o pomoc a začít na sobě pracovat.

Nedobré síly neberou ohled na naši vůli a neznají žádné zábrany, protože většina lidí si jejich působení neuvědomuje a nebrání se jim.

Srovnávejte, jak těžkou úlohu mají oproti tomu duchovní pomocníci, kteří plně respektují svobodnou vůli člověka a nezasahují do ní. Působí na něho přes jeho svědomí, a není-li ochoten přijmout pomoc, stáhnou se zpět.

Nedobré síly se však nestáhnou, naopak zesilují své inspirace, často i do velké intenzity. S oblibou využívají události naší minulosti, aby nám vsugerováaly myšlenky vztahující se na budoucnost. Do té však nedokážeme zasahovat. Toho využívají takzvaní věšci a jasnovidci, proroci naší budoucnosti - většina z nich však stojí nevědomě pod nadvládou nízkého astrálu.

Důvěřujte Bohu, Jeho vedení a pomoci. Pak v nebezpečí svoji životní sílu ztrácet nebudete, naopak ji získáte.

Neodsuzuj, nechceš-li být sám odsouzen

Lidský život přináší člověku hodně problémů a zátěží, ovšem vždy je jich jen tolik, kolik jich může unést.

Většinu z nich potkáváme s předem vytvořeným názorem, odsuzujeme je, odmítáme. Ovšem neznáme jejich význam a působení. Tím kolem sebe vytváříme neprostupnou zeď - nejsme volní pro jiné mínění, které by mohlo být vhodnější a správnější.

Potkávejme životní situace bez předsudků, nezkreslujme je vlastními, často nesprávnými představami. Pak můžeme být schopni jasného, ničím neovlivňovaného pohledu a pochopení.

Je třeba se zbavovat předsudků, které brání vidět problém objektivně a jasně ve světle pravdy. Pak lze situaci posuzovat s větší moudrostí.

Mnoho lidí je předem předpojata vůči mnohým životním zákonitostem, ale neuvědomují si to. Svě myšlení mají víc než často zaměřené negativně. Tím pomáhají vzniku toho, čeho se nejvíce bojí. Nejčastěji je tomu při strachu o rodinu a zisky, při strachu z budoucnosti. Působením nedobrych sil, vlastních představ a obav si o ní vytváříme mnohdy nesprávné obrazy.

„Co mě všechno čeká, kam to povede, co proti tomu mohu dělat, jak to, proč to?“ a tak dál.

Podstatou, z níž vše vychází, je opět nejsilnější zbraň nedobrych sil - strach, jímž je k sobě přitahujeme stále víc. Máme být plni optimismu a důvěry ve vyšší pomoc.

Důležitá je opět i zde „myšlenková hygiena“, která oprošťuje naše myšlení a citění od beznaděje, předsudků a dalšího negativního ovlivňování, proti němuž jsme dostatečně nebojovali. Nutná je důvěra v sebe sama a ve vyšší pomoc, která je stále s námi, jakmile o ni prosíme.

Vůle

Při stvoření věnoval Tvůrce člověku tři základní atributy: lásku, moudrost a svobodnou vůli. S jejich pomocí má splnit svůj životní úkol - dosažení dokonalosti.

Vůle je schopnost něco změnit, něčeho dosáhnout. Vše nedobré, co v sobě nosíme (sobectví, bezohlednost či citový chlad vůči spolužijícím), změnit v lásku a porozumění.

Působením vůle rostou lidské ctnosti, ale i nectnosti a zodpovědnost za vše, co děláme. Nikdo nás v osobní zodpovědnosti nemůže zastoupit. Ano, za vše, co děláme, za každé slovo a čin jsme zodpovědní jen a jen my sami.

Často hledáme různé výmluvy. „Já jsem to přece udělal proto, že mi to někdo poradil!“ nebo „Já mu chtěl přece pomoci!“ Tím ale nic nenapravíme a nezlepšíme. Každý je za to, co dělá, sám zodpovědný.

* Prověřujeme před každým činem dostatečně dlouho to, co chceme udělat moudrostí a láskou? Přemýšlíme, jak působí plánované skutky nejen na nás, ale i na naše životní prostředí a spolužijící? Hledáme, komu můžeme pomoci a zda někoho svým skutkem nepoškodíme?

* Prosili jsme Boha o pomoc?

* Ptali jsme se před každým rozhodnutím, zda je to, co vyžadujeme pro náš život a vnitřní růst, nutné? Prováděli jsme dostatečnou citovou kontrolu, abychom nejednali unáhleně, ze strachu, pod tlakem pochybností a vlastní domýšlivosti?

Laurentius: „Kroky činů k vnitřnímu vývoji.“

Vůle určuje to, co chceme, oč často bez rozmýšlení a bez ohledu na ostatní bojujeme, ačkoliv to není pro náš život nutné. Mnohdy

se ukáže, že tento boj byl pro nás nepříznivý, protože jsme neměli jasný přehled o svých sobecky zaměřených slovech, činech a jejich následcích. Nejednali jsme s moudrostí a láskou, ale pod vlivem tlaku nás provázejících nedobrých sil.

Používáme-li sílu vůle k prosazení dobrých skutků, k pomoci ostatním, k práci na vlastním vývojovém růstu, je nutné vydržet a jít vpřed bez ohledu na to, zda nás někdo napadá. Ale i takovému člověku se musíme naučit porozumět.

Všichni jsme dětmi jednoho Tvůrce a je nutné se potkávat s pochopením, že vnitřní poznání každého z nás je na různém vývojovém stupni; ten určuje jeho myšlení a jednání.

Posilujme svoji vůli také pro odpouštění a pochopení druhého. To je pro člověka jeden z nejtěžších úkolů. Odpouštět ostatním, třeba proto, že stejnou chybu často dělám i sám.

Cílem každého z nás by mělo být posilování vůle k dobru a pozitivnímu myšlení. Vždyť z něho vycházejí skutky. Co myslíme, to jsme. Člověk mající slabou vůli neustále kolísá sem a tam a končí většinou v údolí zatopeném vysokými vlnami. Opravdové předsevzetí, něco, co by rád dokázal, má blokováno nedostatečnou silou vůle a odhodlání postavit se proti tomu, co ho zadržuje na cestě vpřed.

Zesilování vlastní vůle lze docílit tím, že se staneme vládci nad svými myšlenkami, pocity a získáme pevnou důvěru v to, že dobro, které jsme si po důsledné kontrole moudrostí a láskou předsevzali vykonat, vždycky zvítězí.

Čím více sílí naše vůle k dobru, tím více se vymykáme negativnímu působení, a tím snáz dosáhneme cíl.

Ale znovu bych chtěla zdůraznit, že vše, co chceme vůlí dosáhnout, musí být prověřeno moudrostí a láskou k člověku i k Bohu. Bez této zkoušky se staneme obětí nedobrých sil.

Mnozí lidé se domnívají, že silnou vůli má jen ten, kdo je schopen zlomit vůli ostatních. Právě opak je pravdou. Musíme se naučit sílu vůle nejprve používat u sebe sama při překonávání nedobrych vlastností, návyků a domněnek.

Nemůžeme od ostatních vyžadovat, co sami nejsme schopni dokázat. Je pohodlné vyjádřit svoji vůli a nechat vše běžet tak, jak chci sám, bez ohledu na ostatní.

Znovu potvrzují důležitost vůle ke zdolávání vlastních slabostí, chyb a nedobrych návyků. To vyžaduje hodně síly, znalosti vlastních nedostatků.

Aktivace síly, rozhodnutí udržovat jednotlivé návyky a chyby pod přísnou kontrolou a postupně je radikálně odstraňovat roste pomocí důsledné kontroly a vytrvalosti.

Náš postoj by měl být vždy vyjádřen slovy:

„Moje vůle a síla správného rozhodnutí je plně aktivní a odmítám vše nesprávné ve svých myšlenkách, pocitech a skutečích.“

Nestůj sám sobě v cestě

„Stojím sám sobě v cestě?“

Vysoká čistá bytost Laurentius nám vysvětlila, že naše nedobré návyky a chyby vrhají před nás stín, přes nějž nevidíme dál, a proto bloudíme a klopýtáme. Jejich zdoláváním zůstává jejich stín za námi a jdeme bez potíží ve světle, světlou vstříc.

I Goethe říká: „Bůh nám vysílá světelné jiskry, abychom nestáli sami sobě v cestě.“

Kdo stojí zahalen tmou svých slabostí, chyb a nedobrych návyků sám sobě v cestě, nevnímá světlo zakryvané jejich stínem, a nemůže jít proto dál. Jejich stín musí zůstat za námi, světlo před námi

a kolem nás, aby nás chránilo před pády přicházejícími s nezvládnutými nectnostmi.

Jen jedna cesta vede do světla: poznání sebe sama, přiznání si svých nedostatků a práce na jejich zvládnutí.

Jakmile jsme ochotni si je přiznat, jakmile jsme si jich vědomi a snažíme se je přeměnit do pozitivních hodnot, ztrácejí nad námi nadvládu a sílu přivést nás k pádu.

Všechno vyžaduje čas. S přiznáním si svých chyb, s prvními kroky v boji proti nim slábne jejich síla stále více. I když se vracejí, vytrváme-li v jejich odmítání, stávají se stále slabší, až se nám je podaří zcela zvládnout, a jejich stín zůstává za námi. Jen bojem proti vlastním zatížením a nectnostem jsme schopni splnit svůj pozemský úkol a stoupat výše ve svém vnitřním růstu a poznání.

Odmítej strach

Téměř každý člověk na Zemi zná strach, který mu odtahuje to nejcennější, co vlastní, jeho životní sílu.

Strach je největší spotřebitel životní energie a ódové síly.

Z něho vycházejí lidské nezdary, nemoci a nepříznivé skutky všeho druhu. Jeho tlak na tělesné orgány, smysly a porušování vnitřní vyrovnanosti stoupá se slabou vůlí člověka a s nedůvěrou, že Ten, který ho stvořil, ho i ochraňuje a vede.

Nepříznivé síly ochromují pomocí strachu vnitřní život a vnímání člověka, odtahují mu jeho životní sílu a činí ho bezbranným otrokem cizí vůle. Strach je jejich nejsilnější zbraní, jehož působením ztrácí člověk pozitivní přístup k procházejícímu životu.

Ti, kteří podléhají působení strachu, jsou většinou nervově labilní jedinci, podléhající snadno disharmoniím. Spolu se strachem jsou pevně spojeny pochybnosti a nedůvěra ve vyšší pomoc i víru v jejího dárce, Boha.

Člověk přitahuje to, na co věří. Kdo prosí nejen ústy, ale i otevřeným srdcem Boha nebo Krista s odevzdaností a pevnou důvěrou o pomoc, prožije často to, co na Zemi nazývá zázraky. Stane se pánem sebe sama, a tím zmizí démonická moc, která v něm sílí strach, aby získala jeho životní sílu.

Nejlépe je udržovat myšlenku, že jsme děti Boha, největší síly univerza a nemáme se čeho bát. Který otec opustí své děti v nouzi, když ho prosí o pomoc?

Sami se snažme dělat to nejlepší, co dokážeme, zpevňujme svoji důvěru a blízkost k Bohu, vložíme svůj život do Jeho rukou a vítějme s radostí, beze strachu každý začínající den s Jeho světlem v duši.

Pak k nám nemá strach přístup.

Nevědomost

Již několikrát jsem hovořila o tom, jak důležité je vědomě žít a ze svého života vyřadit vše, co kontrolou moudrosti neshledáme správné. Neuvědomujeme si, jak mnoho věcí děláme automaticky, aniž bychom o nich přemýšleli a uskutečnili je teprve po důkladné kontrole. Denně procházejí naší hlavou nesčetné myšlenky, které přenášíme do svého denního života a jeho nároků, aniž bychom hlouběji přemýšleli o jejich hodnotách a smyslu.

Nedostatečné uvědomování si toho, co myslíme a děláme, nás nezbavuje zodpovědnosti za vše, co následuje. Nepříznivá působení této nevědomosti poznáme většinou, až když je pozdě, a oprostít se od nich je velmi těžké.

To vše nemusí být, uvědomíme-li si stálou blízkost nedobrých sil, které každý životní okamžik využívají k získání co nejvíce našich sil.

Myslete před každým slovem a činem, kontrolujte je moudrostí a láskou, ty jsou nejsilnější ochranou. Před každým skutkem prostě myšlenkou i slovem své vyšší pomocníky o vedení.

Vědomě žít

Vědomě žít znamená být si každý životní okamžik vědom hodnot svého myšlení, slov a skutků. Tento požadavek není lehký, ale naučíme-li se ho pevně zakotvit ve svém vědomí, dokázali jsme velký pokrok ve vnitřním růstu.

Největší nebezpečí ze ztráty kontroly myšlenek, činů, skutků a zvláště slov nás ohrožuje ve společnosti, kde chceme často uplatnit své ještě nedostatečně ovládané malé já a podtrhnout svoji společenskou důležitost.

Zapomínáme, že naše slova jsou přijímána každým jedincem jemu vlastní formou. Často se setkáváme s tím, co jsme říkali, jako s něčím pro nás zcela cizím, co jsme ani nemysleli, ani neříkali.

Proto zdůrazňuje Ježíš: „Vaše slovo budiž ano, ano - ne, ne. Co je nad to, to je ze zlého.“ *Mat. 5,37*

Čím vědoměji žijeme, myslíme, mluvíme a jednáme, tím více rosteme morálně i duchovně. Většina z nás nejprve mluví a teprve pak začne myslet. Za tímto faktem opět stojí tlak nedobrých sil. Slova jsou jako jemné chmýří vysypané z obrovské věže do vzduchu. Vítr je roznáší do dálky a zkusme je opět sesbírat!

„Nekontrolovaná slova se rozpínají do dálky a vracejí se k vám jako nepříjemnosti, za něž musíte mnoho zaplatit, abyste poznali důležitost vědomého mluvení.“

Emanuel

Často věříme, že jsme již to a ono poznali, zvládli a vyřadili ze svého života, ale náhle stojíme opět tam, odkud jsme vyšli.

Uvědomování si každé myšlenky, pocitu a slova, jejich ovládní, uvědomování si každé, i té nejmenší chyby, kterou jsme udělali, je vědomé žití, jehož pomocí nám neujde ani nejmenší chybný krok, který nás má strhnout zpět do hloubky, z níž jsme již vystoupili.

„Váš život, vaše okolí, vaši spolužijící, vše se nádherně změní, změníte-li se sami a začnete vědomě žít.

Poznáváním stále hlubších životních pravd budete volní, naplnění životní radostí, která je mnohem cennější než drahokamy, perly a pozemská bohatství, po nichž toužíte.

Objevíte poklad, který stojí nad vším, co vám pozemský život může dát.“

Emanuel

Vytrvalost

Pro vývojový růst je nutná vytrvalost. Co nám pomohou všechny poznatky, nejsme-li je schopni pomocí vůle a vytrvalosti převést ve skutky? Přejít od slov ke skutkům vyžaduje čas, trpělivost, vytrvalost, a tyto schopnosti nepřicházejí hned.

Mnohým nedobrým návykům a nectnostem, se kterými jsme se pravděpodobně již inkarnovali, holdujeme již celá desetiletí a není je možné přemoci jen několika krátkými pokusy o jejich zvládnutí. To, co v sobě dlouho nosíme, musíme i dlouho přemáhat.

Jedním z důležitých pomocníků je objektivní pozorování sebe sama.

Mnozí se namísto předsevzetí pracovat vytrvale na zvládnutí svých nedostatků vymlouvají: „Tak dlouho se už snažím oprostit se od svých návyků a chyb, ale stejně se nic nezměnilo.“

Otázku, s jakou důsledností na sobě pracovali, už nekomentují, a ani neuvažují o tom, že žijí na Zemi, v říši Lucifera, kde celý život podléhají sugescím, ovlivňování a pokušení jeho služebníků.

Jejich nedůvěra je důkazem, že zůstávají i při své snaze se změnit pod nadvládou nedobrych sil, které jsou specialisty v poznávání vůle a vytrvalosti každého jednotlivého člověka.

Mnozí se opět domnívají, že své chyby již přemohli, a zapomínají na vytrvalost a cílevědomost jmenovaných sil, které využívají i té nejmenší příležitosti k tomu strhnout člověka z cesty vzhůru zpět.

Pád zpět nás však nesmí odvést od rozhodnutí vstát a bojovat dál. Učí nás poznávat, kde jsme chybovali. Musíme s plnou vůlí chtít, nepovolovat ve svém předsevzetí a nebýt unaveni z pádů, jimiž získáváme sílu pro další výdrž. Tyto pády budou stále řidší, až je zvládneme.

Jak těžké je zvládnout jedinou chybu. Přitom si musíme být vědomi, že máme ještě mnoho dalších nezvládnutých chyb a návyků. Jejich odstranění záleží jen na nás samých, v naší vůli, vytrvalosti, důslednosti a přesvědčení, že co chceme, to dokážeme.

Proto, po čem každý z nás vnitřně, často nevědomě touží, je nutná práce na sobě samých. Ale určitá pohodlnost a nezvládnuté nároky těla nás často zadržují od boje proti všemu nedobrému, čemu podléháme. Toho využívají negativní síly ke stále dalšímu klopýtání a pádům.

Duchovní učitel Emanuel říká: „Duchovní cesta není sladké poďimování, ale jedna z nejtěžších prací.“

Tato práce je však vysoce odměněna v životě současném i příštím. Přináší nám nejen těžkosti, ale i hodně radosti. A radost je energie, která nás sílí a povzbuzuje jít dál a bojovat, až se oprostíme ze zotročování zlem.

Zdolávání nectností

Zvládnout své nectnosti, nedobré návyky, nedostatek laskavosti a porozumění pro ostatní není lehké a nepřichází hned. Boj proti nim vyžaduje vytrvalost a snahu vidět chyby nejen u ostatních, ale nejprve u sebe sama. Kdo bojuje proti svým chybám, ale přitom nadále podléhá svému nízkému já, se velkého úspěchu nedočká.

Proti nadvládě nižšího já je třeba se uzavřít a pozorovat s pomocí vyššího Já vše nedobré - jako někdo cizí, kdo dokáže zůstat nad věcí. Jako jezdec, který sice vnímá pohyby a náladu svého koně, ale zůstává jimi na své cestě k cíli nedotčen.

Dříve než přijmeme a uskutečníme popudy vycházející z rozumového vědomí, je třeba je všechny analyzovat moudrostí a láskou. Kontrolou nedobrych myšlenek, pocitů a nutkání k nesprávnému jednání se chráníme před ztrátou životní síly a před nepříznivými následky unáhlenosti a chybných rozhodnutí. Jejich růstu je třeba zabránit svým rozhodným **ne** již při jejich vzniku. Jinak se rozpínají a sílí, až se nakonec staneme jejich otroky. Silný a volný zůstává jen ten, kdo je schopen kontrolovat svá vzrušení, pocity, slova a skutky - z nadhledu, trpělivě, důkladně a moudře. V tom je skryto celé tajemství úspěchu a lidského rozvoje.

Harmonii a blaženost, které následují po zvládnutí sebe sama, nelze popsat slovy. Lze je nazvat „nebeským stavem". Ten je schopen vnímat nejen naše duše, ale i pozemské tělo.

Člověk je člověkem v nejušlechtlejším slova smyslu, jestliže pochopí, že jeho těžkosti slouží jeho rozvoji. Když je připraven je zvládat ne násilím, ale láskou a moudrostí. Netýká se to pouze jedince. Tento úkol se týká celého lidstva, s nímž tvoří nerozlučný životní celek.

Duchovní život není jen víra a poznávání, ale také z hloubi srdce vyzařující harmonie a konání dobra a lásky mezi všemi spolužijícími.

Vše to zní jako teorie, ale slova, která vám předávám, vycházejí z vlastního poznání.

Jakmile se naučíme žít s přesvědčením, že nejsme jen hmotné tělo, a začneme se koncentrovat také na poznání svého ducha, na naše vyšší Já, které nezná chyby a omyly, objevíme prameny neuvěřitelné síly. Poslouží k oproštění se z vlastních slabostí a nedobrych návyků. Povede nás k harmonii a vyrovnanosti nejen vnitřní, ale i vnější. K pochopení bratrství se všemi pozemskými životy a k zušlechťování svých nectností.

Vysoká duchovní osobnost Laurentius nás učí, že je nutné po celý život odstraňovat své nedobré vlastnosti, návyky a slabosti. Stále se zvedat, až jednoho dne vykročíme na opravdovou cestu vzhůru.

Často jsme mylně přesvědčeni, že jsme již své nectnosti zvládli. Ale pokud je dokážou nepříznivé síly oživit, aby nám mohly škodit, není tomu tak.

Duchovní průvodci, náš příklad

Mysleme často na své duchovní pomocníky. Nikdy nejsou unaveni, naopak, jsou stále připraveni začít pomocí svědomí probouzet každého z nás znovu a znovu ke správnému myšlení a činům. Daří se jim to, pokud neděláme špatné skutky, nepropadáme zlu. Jejich obětavost a láska k člověku je veliká, nikoho nenechají bez pomoci. Hledají pro nás nejvhodnější způsob podpory. Abychom ji byli schopni přijmout a použít ku vlastnímu prospěchu. Kdybychom vědomě přijali již jen malý díl jejich lásky a pomoci a uvědomili si ji, začal by být náš život mnohem lehčí.

Ani jim nebylo nic darováno. I oni museli na sobě tvrdě pracovat, než dosáhli stupně, který jim umožnil plnit jejich těžký úkol. Musí použít mnoho lásky, trpělivosti a vytrvalosti, než přivedou své svěřence k uvědomění si a poznání pravdy i úkolů jejich existence. K poznání, jak důležité je pro každou duši nic v tomto životě nepropást a neztratit.

Za lásku a trpělivost musíme být vděční i ostatním duchovním přátelům a učitelům. Neúnavně dlouhá léta přinášejí a vysvětlují lidem duchovní pravdy. S porozuměním pro jejich klopýtání a pády jim ukazují cestu vzhůru.

Když mnozí z nás přijímají tyto pravdy bez přemýšlení, nikdy od nich neuslyší kárání a tvrdá slova. Stále pro nás hledají nové cesty - abychom pochopili a mohli díky poznání chránícímu před dalšími pády a těžkostmi pozemského života kráčet dál. Když si myslíme, že už dále nemůžeme, obdržíme od nich sílu.

Mysleme na naše pomocníky s vděčností. Snažme se žít tak, jak nás učí.

Přesvědčení

Co je přesvědčení? Víra bez pochybností, víra, kterou nemůže nic a nikdo zvrátit.

Jak takový stav získám? Tím, že si uvědomím, co jsem již poznal, docílil, když jsem přesvědčen, že získám i vše další, po čem ještě toužím.

Příklad: Dobrá kuchařka známá jako specialistka pro lahůdky všeho druhu byla pozvána připravit hostinu pro vybranou společnost. Potěšena tímto uznáním chce nyní ukázat to nejlepší, co dokáže. Říká si: „Snad se mi to opravdu podaří, vždyť už mám tolik zkušeností!“

Svým snad sice vyjadřuje určitou pochybnost, ale přesto získá pochvalu hostů a ocenění jejích schopností. Proč se tak stalo? Protože již od začátku byla přesvědčena, že úkol dobře splní.

Její „snad“ bylo zásahem negativních sil. Ten však pevnou vírou, přesvědčením, že toho dosáhne, odrazila.

Každý může být mistrem ve svém oboru - ovšem musí být přesvědčen, že své vědomosti a schopnosti dokáže správně použít. Pochybuje-li, je dosažení vytknutého cíle ohroženo.

Přesvědčení je velká síla a ten, kdo je ji schopen v sobě správně probudit a použít, své cíle dosáhne. Opět se tak potvrzuje síla našich myšlenek, víry a vůle.

Stejně platí i pro vnitřní růst a práci na sobě samých. Jestliže jsem přesvědčen, že zvládnou své slabosti, nedobré návyky a chyby, jestliže vytrvale a důsledně plním svá předsevzetí, vytčeného cíle dosáhnu. Také mé pády budou stále vzácnější, až nad svými slabostmi zvítězím. Pamatujme na to v dobách, kdy padáme! Taková je škola života. Učí nás bránit se dalším nezdarům.

Přesvědčení znamená věřit. Ovšem víra bez opravdového přesvědčení je pouhé tlachání, jemuž chybí hloubka a opravdovost. Pravá víra a přesvědčení umožňují převádět v životě vnějším i vnitřním své cíle v činy. Pak zvládáme nároky života snadněji. Víra a přesvědčení přemáhají především strach, našeho největšího nepřítele, a zesilují zodpovědnost a důvěru ve vlastní schopnosti.

To vše je dosažitelné, dokážeme-li se na sebe podívat objektivně, bez výmluv a omlouvání, když se snažíme každý čin kontrolovat moudrostí a láskou k ostatním spolužijícím. Pak dostáváme silnou podporu od nás provázejících ochránců. Staneme se pramenem dobra a poznání, z něhož čerpají všichni, jejichž víra a přesvědčení ještě nedosahuje potřebné hloubky.

Překonávání

Překonávat, zdolávat své slabosti a chyby je jeden z nejtěžších úkolů pro mnohého člověka. Dnešní lidé se často snaží, aby jejich pozemský život probíhal bez ohledu na ostatní co nejpříjemněji. Holdují požitkům a snaží se získat co nejvíce peněz, aby si mohli dopřát vše, na co jsou jejich hmotná přání zaměřena. Pravý smysl a úkol procházejícího života je jim cizí, a je-li o něm hovořeno, odmítají realitu nadzemského života jako nedokazatelný fakt, pro který nejsou ochotni vzdát se všeho, co získali.

Pochybnosti, které člověka vnitřně rozpolcují, mu nikdo nemůže ulehčit - nadhmotnou existenci nelze podložit hmotnými fakty. Vše závisí na vůli člověka, na schopnosti pozorovat svůj život. Je provázen událostmi a zážitky, které si nedovede vysvětlit, nazývá je šťastnou náhodou, nebo je vnímá jako samozřejmost.

Pomocí práce na svém morálním růstu, pomocí vytrvalosti, vůle a snahy poznávat doposud nepoznané se mu začnou otevírat nové, doposud mu cizí pravdy.

Při práci na sobě samém nám nemůže nikdo pomoci. Mnohý dnešní člověk by chtěl dojít k novým poznáním, ale podléhá pohodlnosti a lhostejnosti. Tak je strháván stále zpět. Nedobré síly nad ním získávají nadvládu a odvádějí ho od plnění cíle, s nímž se každý člověk rodí: Vrátit se k podstatě svého pravého Já, tam, odkud vyšel.

Jakmile si přiznáme vlastní chyby a začneme pracovat na jejich odstranění, musíme si uvědomit i důležitost překonávání pohodlnosti, posilování vytrvalosti, trpělivosti, rozhodnosti při vracejících se chybách a špatných návycích.

Jestliže žijeme vědomě, uvědomíme si chyby již v jejich začátcích dříve než přemohou naši vůli. Kdo žije vědomě a je připraven každým okamžikem kontrolovat své myšlenky, slova a skutky, pozná ihned blížící se nebezpečí propadnutí do bývalých chyb a svým odmítnutím ho přemění v dobro.

Často se při kontaktu s ostatními necháváme strhnout k nepromyšleným odpovědím. Důsledek si uvědomíme až pozdě.

Volíme-li správná slova a tón, můžeme říci vše. Ovšem vhodnější je mlčet a čekat. K tomu však musím umět ovládat své malé já - právě to nás tak často tlačí do popředí. Není lehké ho překonat, ale dokážeme to dostatkem pevné vůle.

Mysleme na to, že každý náš spolužijící je stejně jako my Boží stvoření, myslíme na hlubokou pravdu slov: „Co nechceš, aby bylo činěno tobě, nečiň sám ostatním!"

Kdo tato slova zakotví ve svém nitru, zvládne rychleji a snadněji své nectnosti, nedobré zvyklosti a pocity, bezohlednost, sobeckost a mnohdy i bezcitnost ve vztahu k spolužijícím.

S překonáním každé slabosti roste vůle a odhodlanost a cesta k cíli je stále kratší.

Chtít

Ke všemu, čeho chceme dosáhnout, je třeba vůle. Svobodnou vůli dostal od Boha, Otce, při svém stvoření každý člověk. A na každém z nás záleží, jak ji používá. Je smutné pozorovat, jak se většina lidí bez ohledu na ostatní spolužijící zaměřuje hlavně na sobecké zisky a společenský úspěch. Místo aby stoupali, klesají lidé ve svém vnitřním růstu stále níž.

Úkolem pozemského života (a ten si každý z nás již před svým zrozením předsevzal) je však vzestup, odstraňování nedobrých vlastností a chyb. Záleží jen na nás, zda to budeme chtít zvládnout a překonat.

Na Zemi to není lehký úkol. V denním životě nás provázejí přání a touhy po všem, co vidíme u druhých. Často nevědomě podléháme požitkům a zvyklostem - ty nám ovšem víc škodí, než prospívají. Ale o tom většina lidí nepřemýšlí.

Pouze ten, kdo je ochoten chtít zvládnout všechny překážky na cestě ke svému pročišťování, kdo chce vyrovnat provinění, která si do života přinesl a která během jeho trvání činil, dokáže prosadit svoji vůli a stát se pánem sebe sama. Odmítne lákadla, která ho mají svést z cesty k morální vnitřní čistotě, a pochopí, že je na Zemi proto, aby realizoval svá předsevzetí. Touží zušlechťovat své já.

Nemůžeme být zaměřeni jen na sebe, domnívat se, že způsobem, kterým mi druhý podá ruku, podám i já jemu. Jak on jedná, myslí, budu jednat a myslet také já.

Musíme se naopak snažit být příkladem toho, co chceme sami. Tak jako na žebříku máme jednu ruku vztahovat vzhůru - abychom dostali sílu stoupat a udržet se - ruku druhou máme podávat dolů tomu, kdo vystupuje za námi. Pomáhat bližnímu k lidskému vzestupu.

To neznamená, že vývojový stupeň toho, komu chci pomáhat, musí být nižší než můj vlastní. Třeba stojí výš než já a čeká jen na probuzení, na malý impuls k poznání toho, co chce a po čem vnitřně touží.

Láska k bližnímu, o níž je tolik hovořeno, a přesto zůstává většinou lidstva cizí, nevynechá žádnou příležitost pomáhat, silit a podporovat druhého. Připravenost k pomoci leží v rozhodnutí naší vůle a jen my sami jsme za ni zodpovědní. Zodpovědnost za myšlení, jednání a mluvení roste s vývojem vnitřního vědomí a vědění. Pro toho, kdo poznal a plní smysl svého života, je pomoc ostatním samozřejmostí a obohacuje ho vnitřním teplem a radostí.

Chtít znamená ne mluvit, ale konat. Nasadit všechny síly k uskutečnění všeho, co jsme poznali jako dobré nejen pro nás samotné, ale i pro ostatní spoluzijící bez rozdílu vývojového stupně. Nenechat se ničím odradit a zastrašit.

Chtít je cesta k plnění všeho, co nás vede vzhůru, k využívání šancí, které nám krátký pozemský život poskytuje a za něž musíme být vděční. Duchovní bohatství získané během jeho průběhu je pokladem, který budeme schopni správně ocenit po přechodu zpět do našeho pravého domova, k Otci.

Nutnost stálé harmonie

Všechna poznání, která se snažíme upevňovat ve svém nitru, nelze udržet, jestliže se nesnažíme žít ve vnější a vnitřní harmonii. Nejušlechtlejší myšlenky, pocity a skutky vůči bližním nedosáhnou svého cíle, jestliže podléháme vnitřnímu neklidu a nevyrovnanosti.

Má-li vyrovnané, pocitům nepodléhající jednání, mluvení a cítení dosáhnout cíle, nesmí být rušeno neklidem a rozpolceností.

Jakmile pocítíme první nátlak vzrušení, je třeba se ihned snažit o uklidnění a vyrovnání. Prosbou o pomoc našich duchovních pomocníků i pomocí vlastní vůle se snažit odpoutat od všeho rušivého. Bez vnitřní harmonie nelze dosáhnout hodnoty stojící nad pozemskou realitou.

Jak dosáhneme vnitřní harmonie? Kontrolou myšlenek, pocitů, skutků, vědomým odtahováním se od všech situací, které ji ohrožují. A pamatovat si, že netrpělivost nás blokuje proti inspiracím vyšší pomoci i proti správnému jednání a mluvení. Stálá harmonie by měla obklopovat každého z nás jako nepropustný pancíř, který nepříznivé síly neprorazí.

Poznej sebe sama

Každý pokrok ve vnitřním vývoji člověka začíná poznáním sebe sama, svého pravého původu, domova, úkolů, které si do života přinesl.

Musí začít snahou vidět se tak, jaký opravdu je, a ne tak, jak sám sebe vidí. To je první krok k úspěchu. Není dobré se trápit nad přiznanými nedostatky a chybami, ale uvědomit si, že jsme dětmi Boha, který nás vybavil vůlí, moudrostí a láskou.

Jestliže v sobě probudíme dostatek vůle a vytrvalosti pracovat na svých chybách, budeme je zdolávat stále víc.

Kdo chce poznat sám sebe, musí se dostatečně pozorovat, uvědomovat si hodnoty svých myšlenek, slov a skutků, analyzovat vše, čím jsme procházeli a jak jsme reagovali: „Jak jsem přišel na tuto myšlenku, proč jsem to řekl, udělal?" Brzy poznáme v nás zakořeněné nedobré zvyklosti, které si mnohdy přenášíme z jednoho života do druhého - protože jsme proti nim dostatečně nebojovali.

Většinou máme pro svá nesprávná slova, jednání, pocity různé výmluvy: „Odpověděl jsem stejným způsobem jako on, vrátil jsem mu jen to, co vyvolal, myslel jsem to dobře, ale on mne nepochopil, chtěl jsem pomoci..." Ale to je zakrývání pravdy, to potlačuje poznávání sebe sama.

Přiznání si vlastních slabostí a úspěšná snaha je napravit vyvo-

lává s každým krokem vpřed stále více vnitřní radosti. Zejména u toho, kdo si je vědom, že na Zemi lze vše nesprávné 600 - 800krát rychleji napravit než po přechodu do nadzemí. Šťasten, kdo tuto příležitost využívá.

Důležitým pomocníkem pro poznání vlastních chyb je dostatečné pozorování, jak často se stejná chyba vrací a kde je v nás zakořeněna. Zabývejme se svým sklonem ke lhaní, pýše, zapírání, přeceňování sebe sama, nezvládnutou chtivostí, závistí a dalšími nectnostmi. Při poznání pramene, z něhož vycházejí, prosme hned o pomoc božské pomocníky, kteří nám dají sílu bojovat a při příští příležitosti nás upozorní: „Dej pozor, tohle jsi již tolikrát udělal a nyní je to tu znova!“ S každou přemoženou slabostí rosteme a silíme, ale nesmíme být přesvědčeni, že jsme ji již plně zvládli. Nedobré síly využívají naše rozumové vědomí sugescí: „Tu chybu jsi sice měl, ale už dávno jsi ji překonal.“ A tak se nakonec stará chyba vrací zpět a sílí. Je nutné nenechat se pomýlit a tvrdě zasáhnout. Přemožení nedobrych návyků a chyb vyžaduje dlouhý čas, mnohdy celý život.

Boží pomocník Nell pro nás sestavil seznam nejčastějších nectností, jimž člověk podléhá, s následujícím vysvětlením:

„Víme, že jste lidé a podléháte chybám, které jsou vám vnucovány. I Bůh si je toho vědom a slabé přestupky toleruje, ale víme i to, že ne všechno nedobré ve vašem životě vychází z lidské slabosti, nýbrž z nedostatku vůle si vlastní nectnosti přiznat a pracovat na jejich zvládnutí. Uvědomte si, že každá slabost, chyba, nedobrý návyk nezůstávají bez následků a musí být později vyrovnány. Člověk má mnoho vlastností. Udělejte si čas, запиšte si všechny ctnosti a nectnosti a kontrolujte během času, kolik dobrých jste rozšířili a kolik nedobrych zvládli.

Každá zvládnutá slabost je prospěšná nejen pro vývoj vlastní osobnosti, ale i pro růst pomoci a podpory vlastním příkladem a zkušenostmi pro ostatní bojující.

Člověk je schopen pozorně sledovat svůj tělesný stav, zdraví,

své úspěchy a zisky, ale vše, co nemůže vnímat tělesnými smysly, odsunuje ze svého vědomí na později nebo na příště. K tomu však většinou nikdy nedojde. To je důkazem jeho slabé vůle a nedobrého ovlivňování. Bylo by dobré zaměřovat se zavčas na konání dobra pro sebe i ostatní a říci si s plným přesvědčením: „Není možné, abych to nedokázal! Chci a dokážu, co jsem si předsevzal.“

Já vím, mnozí si říkají: „Něm to má lehké, je již na vysokém duchovním stupni!“

Ale i já dělám to, co vyžadují od vás, a posuzuji své jednání častěji, než si myslíte.

Před krátkou dobou se k nám vrátil člověk žijící na Zemi a při rozhovoru o promeškaných úkolech, které měl splnit, ale nesplnil, se hájil slovy: „To všechno jsem měl dělat? Ale k tomu jsem neměl čas. Byl jsem stále zaměstnán, stále mne někdo potřeboval!“

Bylo mu řečeno: „Ukaž nám, jaké skutky, kolik bohatství sis přinesl!“ Nic.

Většina z vás „nemá čas“ ani na přemýšlení a ještě méně na uskutečňování toho, co je na Zemi jeho duchovním úkolem, práci na vlastním vnitřním růstu. Když přijde jeho čas a vrací se zpátky tam, odkud na Zem přišel, nepřináší si nic z toho, co je pro jeho budoucí život pravým bohatstvím.

Přemýšlejte o výmluvách, tvrdíte, že nemáte čas, ale ten tak často promrháte bezcennými, spíše vám škodícími než pomáhajícími činy a bezmyšlenkovitým plácáním.

Říkal jsem vám, že si máte v zrcadle ctností a nectností nedobré vlastnosti zatrhnout a nahradit je vlastnostmi dobrými. Proč? Vedou vás k oproštění z nízkého ovlivňování a každý sebemenší krůček vás sílí k dalšímu boji proti nedobrému.

Co říkal Ježíš? „Příteli, proč jsi nepřišel v slavnostním šatu, který král každému z vás daroval?“ Oslovený nebyl schopen odpovědět. Jeho oblek byl špinavý, plný skvrn. Nemohl jít ke slavnosti, musel

odejít tam, kde panuje nářek, tma a lítost nad promarněnými příležitostmi. Slavnostní šat jsou vaše ctnosti, mají vás zahalovat již na Zemi. Ctnosti jsou světlo, harmonie a touha oprostít se ode všech nízkých návyků, vlastností a chyb. Dělejte vše pro jejich získání.

Probud'te se k životu nadřazenému hmotě, která je doposud hlavním cílem vašeho denního snažení, k životu hmotě nadřazeného ducha. Příkladem vám může být Kristus a pozemští přátelé, kteří na zvládnutí svých nectností důsledně, trpělivě pracují. To, co dokáží oni, dokážete i vy, pokud budete chtít a prosit o sílu. Bude vám dána.

Vytrvalými prosbami modliteb, ne slovy, ale srdcem zůstanete nahoře jako olej na vodě. Plňte svá předsevzetí: Chci zůstat nad svými nectnostmi a pozorovat je shora. Odmítám všechno nedobré ovlivňování, chci jít vpřed.

Zrcadlo nectností

1. Lhaní	16. Nestydatost
2. Pýcha	17. Netaktnost
3. Umíněnost	18. Pomstychtivost
4. Paličatost	19. Poživačnost
5. Vznětlivost	20. Kritičnost
6. Urážlivost	21. Pochybovačnost
7. Neschopnost odpouštět	22. Svárlivost
8. Prchlivost	23. Žárlivost
9. Všeťčnost	24. Pomlouvačnost
10. Vysměvačnost	25. Prázdné plácání
11. Závist	26. Nevděčnost
12. Nevěrnost	27. Lakota
13. Beztaktnost	28. Nedůvěřivost
14. Smyslnost	29. Zaujatost
15. Nestřídmost	30. Pohodlnost

31. Pokrytectví	51. Povrchnost
32. Zlomyslnost	52. Nechuť k práci
33. Domýšlivost	53. Ješitnost
34. Povyšování se	54. Přepjatost
35. Falešná pokora	55. Nespokojenost
36. Pověřčivost	56. Netrpělivost
37. Tréma	57. Náladovost
38. Stydlivost	58. Faleš
39. Nerozhodnost	59. Egoismus
40. Kolísavost	60. Panovačnost
41. Důvěřivost	61. Slídivost
42. Malomyslnost	62. Ctižádostivost
43. Zoufalství	63. Mudrlantství
44. Beznadějnost	64. Namyšlenost
45. Stísněnost	65. Vypočítavost
46. Lehké ovlivnění	66. Nespolehlivost
47. Plachost před lidmi	67. Věrolomnost
48. Zbabělost	68. Netolerance
49. Vrtkavost	69. Nedbalost
50. Nepořádnost	70. Nečestnost

Podle knihy „Laurentius - Schritte der Tat zur Entwicklung“.

Zůstat pánem sebe sama

Velký cíl všeho snažení v boji s nectnostmi je být a zůstat pánem sebe sama. K tomu je především nutné si být vědom toho, že musím chránit svoji životní sílu. Tu nám odtahují neviditelné, nás obklopující a provázející nedobré bytosti.

Většina lidí si není vědoma, že každá z jejich nectností, proti níž nebojují, je pro tyto síly pramenem, z něhož získávají energii. Tou pak škodí postiženému, ale i mnoha dalším lidem.

Jakmile ztrácíme nadvládu nad svými myšlenkami a pocity, když propadneme sebemenšímu rozrušení, otevíráme se jejich působení. Většina z nás se pravděpodobně domnívá, že k rozrušení

dochází jen nedobrymi vlivy. K rozrušení a otvírání aury dochází i nezvládanou radostí a všemi ji provázejícími pocity. Nikdy nesmíme ztratit kontrolu a nadvládu nad tím, co cítíme a myslíme. Je nutné usilovat o vyrovnanost při smutku, zlosti, závisti, žárlivosti, ale i při nadměrné radosti, nadšení, při soucitu a obětavosti.

Všechno, co děláme, začíná myšlenkami, a není-li jejich kontrola dostatečně a důsledně prováděna, dochází často k výčitkám, proč jsme to či ono řekli a udělali. To narušuje naši vyrovnanost a otvírá nás pro ztrátu životních sil.

Jedna z nejoblíbenějších forem negativních sil k ovládnutí člověka je minulost, strach z budoucnosti a přítomnosti, výčitky a lítost, proč jsme to a ono neudělali jinak apod.

Minulost je již za námi a všechny výčitky a stálé návraty k jejímu průběhu jsou zbytečné, protože ji nemůžeme vrátit. Ale můžeme se uplynulými událostmi a chybami poučit a pak lépe zvládnout chyby současné.

Strach z budoucích dnů a jejího průběhu musíme předat do rukou Božích, vždyť nemáme potřebný nadhled a nejsme schopni budoucnost ovlivňovat. Jen ten, kdo nás stvořil, nejlépe ví, co je pro nás dobré.

Zůstat pánem sebe sama vyžaduje mnoho práce a kontroly, ale zaručuje velký pokrok. Učme se měřit vše, co nás potkává, moudrostí, láskou a důvěrou v pomoc, o níž prosíme. Pak k nám nemá přístup nic, co nás chce ovládat a strhnout do záhuby.

Nezranitelnost a necitlivost

Kdo důsledně sleduje duchovní cestu a kdo žije duchovním poznáním, ten si předsevzal dosáhnout vnitřní vývojový stupeň umožňující příští život ne na planetě pokání a odčinění, ale v prostorách naplněných mírem, láskou a bezpečím. K tomu je zapotřebí získat již v tomto životě určitou míru nezranitelnosti a nedůtklivosti. Aby byl schopen stát nad věcmi, které ho v denním životě potkávají.

Kdo ví, že Země je říší Lucifera a že všechny nečnosti, které zde máme zvládnout a odložit, jsou jeho pomocníky využívány k zabránění lidské cestě vpřed, je si vědom i toho, že si musí osvojit určitý stupeň nezranitelnosti a necitlivosti - aby byl schopen zůstat v duševní rovnováze.

Vibrace prostředí, v němž žijeme, je neustále porušována námi nepříznivě přijímanými myšlenkami a pocity. Stačí například nepříjemný telefonický rozhovor a již podléháme disharmonii, která nás otvírá pro další nedobré myšlení nebo slova.

Jakmile si to uvědomíme, musíme odmítat vlastní zranitelnost a citlivost a myslet na to, že i ten, kdo s námi hovoří, cítí jako my.

Je nutné pomíjet tvrdá, nepromyšlená slova naplněná vlastní urážlivostí a přecitlivělostí. To je možné jen v případě, že máme vládu nad sebou a snažíme se během hovoru a celého jednání udržet v harmonii.

Vše nedobré, co říká nebo dělá druhý, nás nesmí přivést ke ztrátě nezranitelnosti a odolnosti vůči přicházejícím útokům i necitlivého jednání.

Vnímáme je jen okrajově, však víme, odkud tato slova a činy vycházejí. Nejsme za ně zodpovědní. To vše vyžaduje čas a trpělivost. Ovšem výsledkem takové snahy je bohatá úroda pro nás i naše okolí.

Pak do nás nemůže nic nedobrého vniknout a nikdo nám nedokáže vládnout. Všichni proroci a zasvěcenci byli známí svojí nezranitelností a necitlivostí vůči nedobrému a zůstávali stále pány sebe sama.

I pro nás je nutné v sobě zesilovat toto poznání - abychom mohli přijít svému cíli blíž.

Zkrátka, abychom byli schopni pomoci sobě i druhým, musíme se naučit být nezranitelní a vůči nesprávnostem necitliví.

Volnost

Co znamená být volný? Nevidět jen sebe sama, brát ohled na ostatní spolužijící i na zákony země, v níž žijeme.

V duchovním smyslu je volnost oprošťování od chyb, špatných vlastností a návyků, od podléhání negativním myšlenkám a inspiracím a od nedobrych vztahů svazujících nás se spolužijícími.

Volný může být pouze ten, kdo si uvědomuje, že není na světě sám, že je součástí celku všech stvoření obdarovaných svobodnou vůlí, moudrostí a láskou, s nimiž je má potkávat. Pokud to nedokáže, je jeho volnost svazována sobectvím, kritikou, pomlouváním, závistí, žárlivostí a neschopností uvolnit své nitro pro příjem bohatství ducha.

„Poznej sebe sama“ je postupné uvolňování ve vědomí zakořeněných nectností, uvolňování, které nás zbavuje nadvlády nepřiznivých sil.

Být volný znamená odmítat každou nedobrou myšlenku a vyzařovat do svého okolí lásku a harmonii, zejména těm, ke kterým nemáme přátelský vztah.

Být volný znamená být také čestný a pravdivý a kvůli falešné hrdosti, stydlivosti nebo obavám o společenskou prestiž nejednat nečestně.

Již sebemenší uvědomění si, že začínám zvládat nedobrou vlastnost a chybu, vzbuzuje radost z úspěchu, růstu a dává chuť pokračovat ve svém boji.

Přiznání, že nedobré vlastnosti máme, i snaha je zvládat, vyžaduje vytrvalost a čas. Ale uvědomíme-li si, že snažení nám zajišťuje vysoké zisky nejen života příštího, ale i současného, zvládneme vše s lehkostí, která uvolňuje našemu duchu cestu k vzestupu a k dosažení toho, po čem nevědomě toužíme.

K uvolnění je nutná i kontrola myšlenek, všeho, co říkáme, cítíme, ale i kontrola tónu řeči. Vše lze říci, i to nejnepříjemnější,

ovšem musí z našich slov vyzařovat klid, porozumění, dobro, ochota přiznat si vlastní nepravdu a omyly. Nelze vládnout druhým a být přesvědčen, že jen já mám pravdu.

Ve velké míře ohrožuje naši volnost vazba na hmotné zisky. Mnozí z nás pracují dlouhá léta, aby docílili toho, po čem touží. Podaří-li se jim to, zůstávají otroky svého úspěchu. Strach ze ztráty získaného je otevírá pro působení nedobrych sil a jejich volnost je spoutávána dvojnásobně.

Je dobré si uvědomit, že vše, co na Zemi získáme, je pomíjivé. Lépe je bojovat o zisk ctností, které nepomíjejí a přenášíme si je do příštího života jako vzácné dary. Je škoda každého krátkého okamžiku života, který jsme nevyužili k jejich růstu.

Stvořitel nám v pozemském životě dal mnoho darů, jež si často neuvědomujeme, nebo je přijímáme jako samozřejmost. Například nádhernou přírodu a mnoho dalších věcí, které zahřívají naše srdce. Všechny pozemské věci je třeba brát ne jako vlastní majetek, ale jako nám dočasně svěřený majetek Boží.

Často si stěžujeme a naříkáme, čím nás Bůh zatěžuje, aniž si uvědomíme, že všechny nezdary nevycházejí od Něho, ale z nás samých. Naše zisky a ztráty jsou sklizní toho, co jsme v minulých životech, ale i v životě současném sami zasévali.

Učme se ze všeho a snažme se v procházejícím životě nahradit tolik prohřešků, kolik je jen možné, a žít tak, aby počet nectností nestoupal, nýbrž klesal. Tím si zajišťujeme světlo a krásu příštího domova.

Ospravedlňování

Každý z nás je přesvědčen, že dělá to nejsprávnější a nejlepší. Nachází pro to pomocí svého rozumu a zaměření na sebe přesvědčující důkazy. Jsme přesvědčeni, že naše myšlenky a pocity vycházejí pouze z nás samotných, že nemohou být ovlivňovány nějakými nedobrymi inspiracemi. Proto neprovádíme dostatečnou myšlenkovou

a citovou kontrolu. A tak se stane, že se nakonec ocitneme v náročné situaci, nad kterou zůstává rozum bezradně stát. Nevíme si rady.

Své chybné jednání omlouváme tím, že ostatní chybují také. Pro své chyby máme vždy omluvu a vysvětlení.

A tak znovu připomínám, že je důležité podrobovat důsledné kontrole vše: na co myslíme, jak se cítíme, co říkáme i co děláme. Ale kolik z nás to opravdu dělá? Kolik z nás věří, že nás ovlivňují nedobré bytosti, které navíc nevidíme?

Rozumové vědomí je navyklé obhajovat vše, co vyprodukovalo - i když to nebylo správné. Běda, začnou-li nás kritizovat spolužijící nebo jsou-li s námi nespokojeni. Tím více se začnou mnozí bránit.

Za to, co děláme, zodpovídáme jen my sami - nejen vůči spolužijícím, ale také vůči Bohu.

Naše skutky musí být kontrolovány a provázeny porozuměním, láskou a snahou pomáhat. Nutné je však respektovat svobodnou vůli a individualitu spolužijících.

Dojde-li k rozporům, je lepší se neospravedlňovat, neobhajovat, ale snažit se o pozitivní vyřešení. Obhajování a ospravedlňování je důkazem umíněnosti a neochoty ustoupit ze svého stanoviska. Ovšem za takové situace se otevíráme dalšímu zesílenému působení nedobrých sil. Upevňují v nás přesvědčení, že si nemáme a nemusíme nechat nic líbit.

Úkolem a cílem každého z nás musí být vyrovnanost, schopnost plné zodpovědnosti za své myšlení a mluvení. Nezmizí tvrzením, že jsem to udělal proto, že...

S prosbou o pomoc duchovních průvodců získáme sílu pro oproštění od negativního tlaku, který jsme si zavinili tvrdohlavostí a trváním pouze na svém stanovisku.

Duševní rovnováha

Jsme-li vládci nad svými myšlenkami, jsme-li schopni udržovat je spolu s pocity ve stavu vyrovnanosti, jsme-li schopni nejdříve zkoušet a pak teprve jednat, zůstáváme ve všech životních situacích chráněni před nedobrymi následky.

Duševní vyrovnaností roste síla stojící nade všemi problémy, které nás v denním životě potkávají, a zaručuje jejich klidné, rozumné řešení. Je obranou proti urážlivosti, nespravedlnosti a podléhání citově zaměřeným reakcím. Neoplácíme stejným způsobem to, s čím nesouhlasíme.

Duševní vyrovnanost ztrácíme sebemenším vzrušením. Ztrácíme přehled a zapomeneme, že jsme si předsevzali jednat v harmonii a s láskou k bližnímu.

Vyrovnanost nelze zaměňovat s lhostejností. Vyrovnanost je duševní ctnost, kterou lze získávat jen poznáváním sebe sama a prací na vlastních nectnostech.

Vysoká duchovní osobnost Laurentius říká: „Vyrovnanosti jste dosáhli tehdy, jestliže vás není nic hmotného schopné vyvést z rovnováhy. Smutek, nezdary, neúspěch, těžkosti všeho druhu, ale i zábrany na cestě, kterou jste si předsevzali, jsou životní zkoušky, které pomáhají vašemu vnitřnímu zrání. Každá zvládnutá životní zkouška znamená automatický vzestup a příliv síly pro další růst.

Kdo zůstává v duševní rovnováze, je chráněn před nízkými myšlenkami a pocity, které ji nejsou schopny porušit."

Přítomnost patří tobě

„Zapomeň na minulost a žij jen přítomností!"

V těchto slovech je mnoho pravdy. Minulost je uzavřený časový úsek, něco, co je již za námi a na co nemáme vliv. Jediné, co je možné, je učit se z poznatků a zkoušek pro přítomnost. Neustálý návrat a zabývání se minulými událostmi je zábrana, která nás vnitřně

blokuje, protože ten, kdo není volný kvůli minulosti, která již není, nebude volný ani pro procházející přítomnost.

Podobně je tomu s budoucností. Nemá cenu si představovat ani v ponurých, ani v zářivých barvách, co bude zítra nebo za několik let, není dobré žít v iluzorních nebo zatěžujících představách. Vše může být již zítra jinak a my ztrácíme příležitost pracovat na stávající přítomnosti.

Nejcennějším cílem pro budoucnost je práce na vlastním vnitřním růstu. K tomu není třeba znát budoucnost. Je ovšem nutné se plně věnovat úkolům přítomnosti. To je zárukou krásy naší budoucnosti.

Pro každého člověka je nejvzácnějším darem přítomnost. Jen on sám a jeho svobodná vůle rozhodují o jejím bohatství. Největším bohatstvím zůstává duchovní kapitál, který si z ní bytost odnese do nadzemí, kde mu zajistí blaženost a krásu dalšího života.

Život v údolí vln

V lidském životě procházíme stále znovu údolím vln. Jednou jsme nahoře a za chvíli zcela dole, a tak to jde stále znovu. Proč je tomu tak? Protože nejsme schopni vědomě žít a být pánem vlastních myšlenek a pocitů.

Údolí vln neexistuje, pokud si ho člověk svými nezvládanými slabostmi sám nevytvoří. Tím, že podléháme tolika nectnostem, přitahujeme nedobré síly, které nás nutí ke stále dalším prohřeškům. Nakonec klesneme úplně nejniž. Zde zůstaneme do doby, než si své slabosti uvědomíme a začneme na jejich odstranění pracovat. To nejde hned a není to lehké.

Většinou žijeme bez přemýšlení o svém jednání a probouzíme se teprve tehdy, až se dostaneme do údolí vln. Proti tomu pomáhá jen zvládnutí svých myšlenek, pocitů a život v duševní rovnováze. Pak zůstávají nedobré síly za námi a my jsme chráněni před jejich útoky. Dosažení tohoto cíle vyžaduje tvrdou práci, zejména při zvládání myšlenek.

Náš milý Laurentius říká: „Kdo ovládá svoje myšlenky, ovládá svůj život.“ |

Nejjistější ochrana před údolím vln je vědomý život. Kdo se nechává štvát nekontrolovaným myšlením a pocity, je hračkou negativních sil.

Síla myšlenek a pocitů, nad nimiž jsme získali nadvládu, je veliká. Pomáhá nám, ale i všem ostatním, s nimiž se stýkáme.

Nechť tě provázejí: **Mír** ve hlučné vřavě dnešního světa. **Síla a důvěra** ve všech těžkých dnech. **Láska** k bližnímu a všem životům. **Pokora a láska** k Bohu. **Radost**, jež prosvěcuje tmavá oblaka tvé duše jako zářící sluneční světlo. **Vůle a odvaha** bojovat za dobro. **Trpělivost a vytrvalost** v boji se svými slabostmi a porozumění pro slabosti ostatních. **Víra**, díky níž stoupáš jako orel stále více vzhůru, a není ti nic těžké a nemožné. To vše ti přeji na cestě k vytčenému cíli.

Gisela Weidner

„Právě jsem se vrátila od otce. Měla jsem tam zvláštní zážitek: tentokrát jsem si četla naši knihu ne kvůli překladu, ale jen tak pro sebe. A najednou mi došlo, že se pro mě stává takovou biblí – je v ní všechno, je to srozumitelné a přehledné. Takže se už těším, až ji vydáte,“ napsala nám překladatelka knihy.

A už jenom pro pořádek. Kniha, kterou právě zavíráte, vznikla spojením dvou děl. Řekni ANO je v originále knížečka útlá. Proto jsme do úvodu a doslovu použili text Gizely Weidner Ohněm pozemského života (Ich ging im Erdenleben durchs Feuer zum Licht z roku 2004). Proč jsme tak učinili, čtenář jistě pochopil.

Také my se připojujeme k přání všech autorů, aby text pomohl čtenáři a jeho okolí usilovat o to být láskyplnějším a moudřejším uživatelem této planety.

vydavatelé

OBSAH

<i>PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ</i>	5
<i>PŘEDMLUVA K NĚMECKÉMU VYDÁNÍ</i>	7
<i>PŘEDMLUVA DUCHOVNÍHO UČITELE EMANUELA</i>	22
<i>DUCHOVNÍ SPOLEČENSTVÍ</i>	24
<i>DUCHOVNÍ JEDNOTA</i>	26
<i>TVŮJ DUCHOVNÍ ŽIVOT</i>	28
<i>ŘEKNI ANO SÁM SOBĚ</i>	30
<i>ŘEKNI ANO SVÉMU BYTÍ</i>	32
<i>ŘEKNI ANO SVÉMU SEBEURČENÍ</i>	34
<i>VĚDOMĚ ŘEKNI ANO POZEMSKÉMU ŽIVOTU</i>	36
<i>ŘEKNI ANO ZDRAVÍ SVÉ DUŠE I TĚLA</i>	38
<i>ŘEKNI ANO SVÉ DUCHOVNÍ A TĚLESNÉ TVOŘIVÉ SÍLE</i>	40
<i>ŘEKNI ANO RADOSTI ZE ŽIVOTA</i>	43
<i>ŘEKNI ANO SÍLE MODLITBY K OBNOVĚ A ZMĚNĚ</i>	46
<i>DEJ SOUHLAS K DUCHOVNÍMU HMOTNÉMU ŠTĚSTÍ</i> <i>A Z NĚHO VYCHÁZEJÍCÍHO ÚSPĚCHU</i>	48
<i>ŘEKNI ANO SVÉMU POZEMSKÉMU OSUDU</i>	50
<i>ŘEKNI ANO SVÉ ROSTOUCÍ DUCHOVNÍ SVOBODĚ</i>	52
<i>DEJ RADOSTNÝ SOUHLAS VNITŘNÍMU DUCHOVNÍMU VEDENÍ</i>	54
<i>ŘEKNI ANO SVÉMU CÍLI A DOKONALOSTI</i>	56
<i>DEJ SOUHLAS SVÉ ROSTOUCÍ LÁSCY K SOUZNĚNÍ S LÁSKOU BOŽÍ</i>	58
<i>ŘEKNI ANO PŮSOBENÍ KRISTOVA SVĚTLA V TOBĚ</i>	60
<i>ŘEKNI ANO NÁVRATU K BOHU</i>	62
<i>MOUDRÉ MYŠLENKY</i>	65
<i>DOSLOV AUTORKY KNIHY</i>	87

DOPORUČENÁ LITERATURA

1. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Světlo v nás. Liberec, Santal 1995.
2. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Osud nebo svobodná vůle. Liberec, Santal 1997.
3. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Návrat k moudrosti a lásce. Liberec, Santal 2010.
4. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Poselství světla. Liberec, Santal 2000.
5. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Vnitřní síly a meditace. Liberec, Santal 2001.
6. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Procitnutí duše. Liberec, Santal 2003.
7. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Oba světy. Sedlčany, Carolus 2006.
8. KAŠPARCOVÁ, Pavla: Vesmírné kontiki. Sedlčany, Carolus 2008.
9. PEJŠOVÁ, Helena: Síť světla. Sedlčany, Carolus 2006.
10. VAY, Adelma: Tajemství kosmu. Liberec, Santal 1996.
11. WEIDNER, Gizela: Duchovní pravdy v otázkách a odpovědích. Liberec, Santal 1995.
12. WEIDNER, Gizela: Věčné zákony života. Liberec, Santal 1996.
13. WEIDNER, Gizela: Odkud jsem přišel, proč žiji na Zemi a kam se vracím. Sedlčany, Carolus 2007.
14. WEIDNER, Gizela: Cesta ke zdraví. Sedlčany, Carolus 2008.
15. WEIDNER, Gizela: Zbavme se strachu z přechodu do života po životě na Zemi. Sedlčany, Carolus 2010.
16. WEIDNER, Gizela: Karma a reinkarnace. Sedlčany, Carolus 2011.

ŘEKNI ANO BOHU A SVÉMU ŽIVOTU

Vydal MUDr. Karel Pejša

nakladatelství Carolus

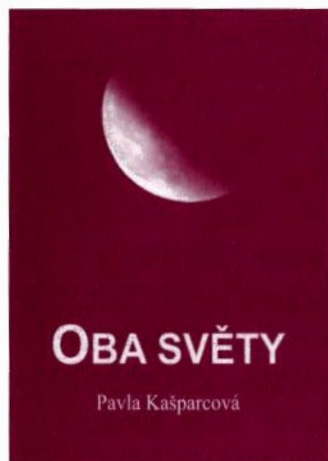
Pod Cihelným vrchem 693, 264 01 Sedlčany

tel.: +420 723 784 974

helena.pejsova@volny.cz

Vydání první

Sedlčany 2011

Oba světy - Pavla Kašparcová

Země a nadzemské světy jsou naše dva domovy. Do toho druhého se dostáváme například během spánku a na delší dobu po své pozemské smrti.

Cesta ke zdraví - Gisela Weidner

Tělo zkouší vyloučit nejen jedy ze životního prostředí, stravy, ale i takové, jež vznikly produkcí špatných myšlenek. Když už to nedokáže, onemocníme.

Odkud jsem přišel, proč žiji na Zemi a kam odcházím - Gisela Weidner

Faktory, které smysly nezachytí, ale které výrazně ovlivňují náš život na Zemi i v nadzemí. Ochrana před negativními vlivy.

Síť světla - Helena Pejšová a kol.

Autorka dokumentuje na situacích z dětství, manželství i na osobních zkušenostech z pedagogické dráhy fungování duchovních zákonů.

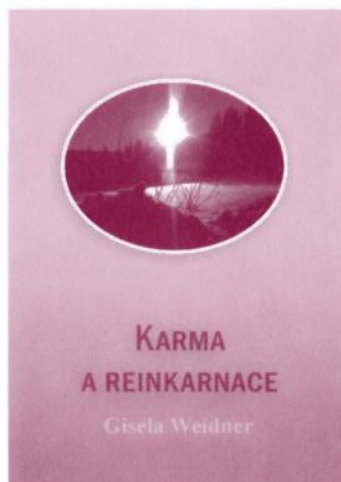
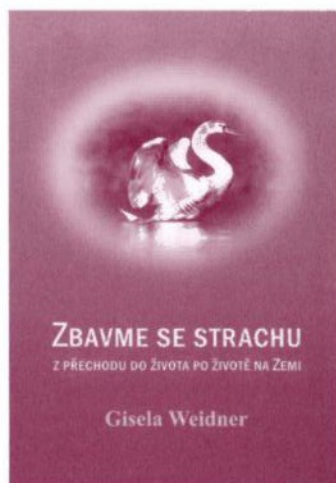

Vesmírné kontiki aneb O stvoření člověka a jeho cestě k dokonalosti - *Pavla Kašparcová*

Byli jsme stvořeni v duálech a žili jsme v duchovních rodinách. Pak se odehrálo cosi, co způsobilo, že nyní žijeme ve hmotném těle, na Zemi.

Zbavme se strachu z přechodu do života po životě na Zemi - Gisela Weidner

Když natrvalo opouštíme hmotné tělo, tedy při pozemské smrti, nemusíme ani na vteřinu ztratit vědomí. V knize se dočteme, kdy se to může podařit.

Karma a reinkarnace - Gisela Weidner

Co zaseji, to sklídím. I ve svém životě. Chcete vědět, kdy se tak stane? Kapitoly aktivní či latentní, kolektivní nebo kosmická karma vám to napoví.

Kniha milým způsobem apeluje na rozhodnutí čtenáře změnit své chování. Dokazuje také, že i dnes dává Stvořitel prostřednictvím Krista a Božích poslů jasné pokyny, jak jednat, aby se člověk dokázal vrátit do věčného života.

Cesta lidským životem je cestou sebevýchovy: směřovat vlastní myšlenky, pocity a činy na dobro, klad, opravdovost a spiritualitu - takový způsob života zbavuje strachu, dodává odvahu. Přitakání životu, láska k bližnímu a odpouštění spojují s energetickým polem, jež léčí, vnáší tvořivost a současně hojí i nejhrubší přestupky a dopady karmy.

Dokud jsou negativní myšlenky slabé, dokážeme je sami poslat zpět k jejich původcům, později však obrana není jednoduchá. Jak se chovat pak? I o tom se dočtete v této knize.